

Analyse af implementeringen af Grønlands Politis koncept “Samtale i stedet for husspektakler”

Kriminologi, Aalborg Universitetet

Camilla Breum Søgaard

VEJLEDER: SUNE QVOTRUP JENSEN

ANTAL ORD: 14620

Tro- og loveerklæring

Det erklæres herved på tro og love, at jeg egenhændigt og selvstændigt har udformet nærværende opgave. Alle citater i teksten er markeret som sådanne. Jeg er bekendt med reglerne for eksamenssnyd, herunder også plagiering og har læst Aalborg Universitets regler på:

<https://www.aau.dk/uddannelser/studievejledning/regler/plagiat>

Jeg er bekendt med, at overtrædelse af reglerne vil blive indberettet for rektoratet og i sidste ende kan ende med bortvisning.

Endelig står jeg inde for, at oplysninger om antal ord stemmer overens med virkeligheden.

Abstract

This paper examines how the initiative *Samtale i stedet for husspektakler* (in English *Dialog instead of Domestic Disturbances*) has been implemented by the Greenlandic police.

Furthermore this paper examines the possible explanations for why domestic disturbances happen.

The project uses Robert Agnew's General Strain Theory, Ronald Akers' A Social Learning Theory of Crime and Merry Morash's A consideration of gender in relation to Social Learning and Social Structure: A General Theory of Crime and Deviance as its theoretical perspectives. These theoretical perspectives are used to investigate the implementation process and why domestic disturbances happen.

In order to produce empirical data the qualitative method is used; more specifically, semi-structured interviews with one social worker working for *Kommuneqarfik Sermersooq* and two police officers at the Greenlandic Police, one working in *Sisimiut* and one in *Tasiilaq*.

Through the analysis it becomes clear that the implementation of the initiative has been varying and highly dependent on the different cultural aspects in each Greenlandic town. Moreover the analysis suggests two reasons why domestic disturbances happen; 1) the consumption of alcohol and 2) childhood issues. Furthermore it is discussed whether the concept "*husspektakel*" (in English: "domestic disturbance") is still relevant or the concept "*gensidig vold*" (in English: "reciprocal violence") is more fitting today.

Indholdsfortegnelse

1 INDLEDNING	5
1.1 MIN VIDEN OM GRØNLAND OG GRØNLANDS POLITI	6
2 PROBLEMFELT	7
2.1 DEN GRØNLANDSKE KULTUR	7
2.1.1 <i>Grønlands alkoholkultur</i>	8
2.2 PARTNERVOLD I INUIT SAMFUND	9
2.3 VOLD I GRØNLAND	10
2.4 GRØNLANDS POLITIS KONCEPT "SAMTALE I STEDET FOR HUSSPEKTAKLER"	11
3 PROBLEMFOMULERING	13
3.1 DEFINITIONEN AF ET HUSSPEKTAKEL	13
4 TEORI	15
4.1 GENERAL STRAIN THEORY	15
4.2 SOCIAL LÆRINGSTEORI	18
4.2.1 <i>Social læringsteori og køn</i>	19
5 VIDENSKABSTEORI	21
5.1 HERMENEUTIK	21
6 METODE	23
6.1 PROJEKTDESIGN	23
6.2 FORSKNINGSDESIGN OG -STRATEGI	24
6.2.1 <i>Casestudie</i>	25
6.3 KVALITATIV METODE OG INTERVIEW	27
6.4 OPBYGNING AF INTERVIEWGUIDE	27
6.5 INFORMANTER OG REKRUTTERING	29
6.5.1 <i>Problematikker med retrospektivt perspektiv</i>	30
6.6 ETISKE OVERVEJELSER	30
7 ANALYSE	32
DEL 1: IMPLEMENTERINGEN AF GRØNLANDS POLITIS KONCEPT <i>SAMTALE I STEDET FOR HUSSPEKTAKLER</i>	32
7.1 GEOGRAFIENS ROLLE	32
7.2 RETNINGSLINJER FOR IMPLEMENTERINGEN	33
7.3 MANGEL PÅ RESSOURCER	36
7.4 KONCEPTETS VIRKNINGER	38
DEL 2: HVORFOR OPSTÅR HUSSPEKTAKLER	41
7.5 ALKOHOL	41
7.6 OPVÆKSTENS BETYDNING	42
8 DISKUSSION	44
8.1 FORBEDRINGER TIL KONCEPTET	44
8.1.1 <i>Ressourcer</i>	44
8.1.2 <i>Retningslinjer og kontrol</i>	45
8.1.3 <i>Konceptets interessenter</i>	46
8.2 BEGREBET "HUSSPEKTAKEL"	46
8.3 FORSKNINGSKRITERIER	48
8.3.1 <i>Reliabilitet</i>	48
8.3.2 <i>Intern validitet</i>	49
8.3.3 <i>Ekstern validitet</i>	49

9 KONKLUSION	51
LITTERATURLISTE.....	53

1 Indledning

I 2021 blev Grønlands Politi kaldt ud til 2616 husspektakler, hvilket svarer til at Grønlands Politi i gennemsnit blev kaldt ud til 7 husspektakler i døgnet (Grønlands Politi, 2021, s. 3). Det er hermed et område, der hos Grønlands Politi er meget fokus på, og som der bliver brugt mange ressourcer på. Husspektakler er et bredt begreb, som kan dække over alt lige fra et enkeltstående højroset skænderi til partnervold, herunder hyppige skænderier, der falder inden for definitionen af psykisk vold. Dermed udgør husspektakler også et samfundsmæssigt problem, idet de, hvis de ikke allerede er det, kan føre til vold. Derudover var der i 2021 børn involveret i 435 af de anmeldte husspektakler (Grønlands Politi, 2021, s. 3). Husspektaklerne kan enten være et udtryk for eller medføre mistrivsel hos de involverede børn, hvis det er et problem, som gentager sig. Derudover påpeger flere kriminologiske teorier, som bl.a. Ronald L. Akers' A Social Learning Theory of Crime, hvordan børn lærer fra deres forældre, hvormed husspektakler, hvis ikke der bliver grebet ind, kan blive til et generationsproblem. Disse aspekter gjorde, at Grønlands Politi så et behov for at gøre en indsats for at mindske antallet af anmeldte husspektakler. Hermed igangsatte de i 2012 konceptet Samtale i stedet for husspektakler. Konceptet startede i Sisimiut og blev senere implementeret i de resterende byer, hvor det var de lokale politibetjentes opgave at få indført konceptet.

Det er derfor interessant at se nærmere på, hvordan konceptet Samtale i stedet for husspektakler er blevet implementeret. Herunder vil det være interessant at have fokus på Grønlands Politis betjente og de involverede fra kommunernes erfaringer, og at høre fra dem, hvordan konceptet er blevet implementeret fra by til by. Der vil dermed være fokus på de lokale forskelle, der er opstået i implementeringen. Herunder er det interessant at høre, hvordan betjentene og de kommunalt ansatte oplevede virkningen af konceptet. I den forbindelse vil det også være relevant at inddrage udviklingen i antal anmeldte husspektakler, for at se om konceptet har påvirket disse.

1.1 Min viden om Grønland og Grønlands Politi

Gennem et praktikforløb hos Grønlands Politis kriminalpræventive afdeling blev jeg introduceret til de daglige arbejdsgange hos Grønlands Politi, det grønlandske samfund og den grønlandske kultur. I denne sammenhæng opdagede jeg også de store kulturelle forskelle, der er fra by til by, grundet de store geografiske afstande mellem byerne, og hvordan den grønlandske infrastruktur er opbygget. De kulturelle forskelle fra by til by synliggøre sig ved, at hver by og bygd fungerer som sit eget lille lokalsamfund, hvor alle kender alle. Selvom nogle kriminalitetsformer, såsom seksuelle overgreb mod børn, er et problem i hele landet, så har hver by har også sine egne individuelle kriminalitetsproblemer.

Som i de fleste andre lande er store dele af administrationen er centraliseret i hovedstaden, Nuuk. Gennem mit praktikophold blev det klart, hvordan livet og kulturen i Nuuk er anderledes end i resten af Grønland. Hvor dele af den grønlandske kultur til tider kommer frem i Nuuk, så er Nuuk generelt mere danskorienteret. Kombinationen af centraliseringen i Nuuk, og det at Nuuk er mere danskorienteret medfører, at beslutninger og initiativer ikke nødvendigvis tager højde for de kulturelle forskelle, som er i de andre byer og bygder. De geografiske afstande sammenlagt med planlægningen i at komme fra by til by kan også gøre samarbejdet mellem byerne problematisk, da alt som udgangspunkt skal foregå virtuelt.

Forholdene i Grønland gør, at en given medarbejderne hos politiet i Grønland vil håndtere arbejdsopgaver, som i det danske politi typisk ville blive varetaget af en medarbejder med en højere stilling. Dette blev tydeligt gennem mit praktikophold, hvor jeg varetog opgaver, som f.eks. sikkerhedsgodkendelse af lufthavns personale, en opgave som i det danske politi ikke ville blive varetaget af en praktikant. Denne arbejdsfordeling er ofte en nødvendighed grundet de begrænsede personalemæssige ressourcer i Grønland. På de mindre politistationer er der ikke altid personale nok til at have den samme opgavefordeling, som der gælder hos det danske politi. Der er med andre ord færre medarbejdere til at udføre de samme forskelligartede politiopgaver.

2 Problemfelt

Nedenstående kapitel vil gennem eksisterende empiri, bestående af forskellige rapporter, beskrive projektets problemfelt. Herunder vil der være et afsnit, som beskriver Grønlands Politis koncept "Samtale i stedet for husspektakler", der ligger til grund for projektets evaluering.

2.1 Den grønlandske kultur

Grønland er med sine 2.166.000 km² det største og nordligste land i rigsfællesskabet. Der bor ca. 56.400 mennesker fordelt på 18 byer og ca. 60 bygder. Transporten mellem disse byer og bygder foregår på enten vandet eller i luften, da der ingen veje er mellem byerne og bygderne i Grønland. Dette sammenlagt med de store geografiske afstande gør, at der er store kulturelle forskelle mellem nord og syd, samt øst og vest (Dahl-Jensen, 2017). Hele Grønland har de seneste 70 år gennemgået en kulturel udvikling, fra fangersamfund til at være et samfund, der er bygget op omkring serviceerhverv. Dette betyder dog ikke, at fangerkulturen ikke stadig er til stede i dag, hvor befolkning i de fleste byer og bygder stadig er afhængig af gode fangst- og fiskeri forhold for at kunne få mad. Endvidere er fangst og fiskeri i dag en fritidsaktivitet for de fleste grønlandere.

Den kulturelle udvikling, Grønland har været igennem siden de første missionærer kom til Grønland i 1700-tallet, gør, at kulturen i Grønland i dag kan betegnes som en grønlandsk blandingskultur (Sørensen, 1997, s. 245). Med dette menes, at to kulturer møder hinanden, men uden at den ene kultur opsluger den anden. Derimod smelter nogle elementer af de to kulturer sammen, og går op i en højere enhed, hvorimod andre elementer ikke harmonerer, og der opstår kulturkonflikter. Den grønlandske blandingskultur afspejles i to udtryk, som høres en del i Grønland, "leve med to kulturer" og "at befinde sig mellem to kulturer". Her henviser det første udtryk til en harmonisk sammensmeltning mellem den danske og grønlandske kultur, hvor det andet udtryk henviser til en splittelse mellem disse to kulturer (Sørensen, 1997: s. 245). I den grønlandske kultur i dag kan det, bl.a. pga. kolonitiden, være besværligt at udpege, hvad der er grønlandsk og hvad der er dansk (Sørensen, 1997: s. 250).

Dette ses bedst repræsenteret ved de grønlandere, hvor en forældre er dansk. Disse lever ofte med en følelse af ikke at være rigtig grønlandsk, men heller ikke være rigtig dansk (Sørensen, 1997: s. 256).

2.1.1 Grønlands alkoholkultur

Grønland har en lang og besværlig historie med alkohol. Alkoholen kom for alvor til Grønland med europæernes ankomst til Grønland, hvor den under kolonitiden primært var forbeholdt europæerne, da de grønlandske fangere skulle holdes ædru for at kunne indsamle fangst til Den Kongelige Grønlandske Handel. I kølvandet på dette opstod hjemmebryggerierne (Poulsen, 2011: s. 175). I 1950 blev Grønlandskommissionen nedsat, hvor de kom med tre bud på, hvordan alkohol fremover skulle håndteres i Grønland:

- 1) Totalforbud af køb og fremstilling
- 2) Danskere og grønlandere skulle have lige adgang til køb af alkohol, dog med begrænsninger på hvor meget
- 3) Fri adgang til køb og fremstilling.

I 1952 besluttede det grønlandske landsråd sig for forslag nr. 2, men allerede i 1954 i forbindelse med den danske grundlovsændring 1953, blev alkoholsalget gjort frit i Grønland (Poulsen, 2011: s. 177-178).

I dag er alkoholen tilgængelig for alle voksne over 18 i Grønland, dog må der kun sælges alkohol i butikkerne fra mandag til fredag fra kl. 10 til 20. Lovgivningen fastsættes af regeringen, Naalakkersuisut, men det er de enkelte kommunalbestyrelser, som udsteder alkoholbevillinger. Naalakkersuisut kan kun i enkelte særtilfælde udstede regler for salg og udskænkning af alkoholiske drikke, og kommunalbestyrelserne kan i denne sammenhæng anmode Naalakkersuisut om at udstede særregler (Poulsen, 2011: s. 183).

Grønlands alkoholforbrug ligger i dag på niveau med Danmark, men forbruget er præget af mere episodisk drikkeri end i andre lande (Poulsen, 2011: s. 185). Med dette menes der, at forbruget er størst i weekender og specielt omkring lønningssdage. Det er også i disse perioder at det grønlandske sundhedsvæsenet oplever den største belastning fra alkoholpåvirkning (Poulsen, 2011, s. 185).

Der har gennem tiden været flere bud på, hvorfor Grønland oplever de problemer med alkohol, som de gør. Flere forskere har forklaret det med den hurtige overgang fra fangersamfund til det moderne samfund, som Grønland er i dag. Andre har forklaret det med blandingskulturen og følelsen af at leve med to kulturer (Sørensen, 1999: s. 137). Forskningen har dermed set grønlændernes alkoholforbrug som problemorienteret, og som et symptom på dybereliggende samfundsproblemer. Bo Wagner Sørensen tager i sin artikel Alkohol i Grønland ikke fuldstændig afstand fra dette, men tilføjer også det perspektiv, at grønlænderne, som i så mange andre lande, drikker af lyst og for at blive fulde og glade (Sørensen, 2011, s. 150).

2.2 Partnervold i inuit samfund

Rapporten *Shifting gender regimes: The complexities of domestic violence among Canada's Inuit* af Janet Mancini Billson beskriver, gennem interviews med inuit kvinder og mænd i Nunavut, Canada, hvordan partnervold er blevet til så stort et problem i inuit samfundene, som det er i dag. Hun forklarer, at problemet ikke er enestående for inuit samfund, men at der er en række sociale forhold, der forstærker forekomsten af partnervold (Billson, 2006, s. 71).

I rapporten nævnes det, at inuit samfundene er blevet flyttet fra mindre til større samfund, hvilket har skabt hurtige og store samfundsændringer. Samfundsændringer der kan være med til at forklare den relativt store forekomst af partnervold. Rapporten nævner, at da mændene i inuit samfundene ikke havde mulighed for at medbringe deres jagtudstyr til de nye og større samfund, men kvinderne havde mulighed for at medbringe deres håndværk, så blev der skabt en ubalance i forholdet mellem mænd og kvinder. Kvinderne kunne på trods af flytningen holde fast i deres erhverv, og blev dermed den primære forsørger, hvorimod mændene mistede deres levebrød (Billson 2006, s. 74). Partnervold i inuit samfund kan, ifølge rapporten, altså forklares med en ubalance i forholdet mellem mænd og kvinder, og et øget pres på mændene til at leve op til både de tidligere og de nuværende samfunds standarder (Billson, 2006, s. 75).

Der gives i rapporten to grunde til partnervold: økonomisk stress og afhængighed samt alkohol- og stofmisbrug. Begge grunde ses i rapporten som en følge af flytningen af inuit

samfundene. Som følge af flytningerne blev mange inuitternes mulighed for at være selvforsørgende frataget dem, og de endte med at være afhængige af sociale ydelser. Mændene blev dermed frataget deres økonomiske magt, og partnervold kan ses som en måde at tage denne magt tilbage (Billson, 2006, s. 75-76). Som ved økonomisk stress og afhængighed, så ser rapporten alkohol- og stofmisbrug, som en konsekvens af de hurtige sociale ændringer. Alkoholen gør, at mændene ikke er altid bevidste om deres handlinger, og dermed opstår partnervolden. Rapporten nævner dog også, hvordan alkoholen bruges som en undskyldning for partnervold, og dermed ikke nødvendigvis er en årsag til den (Billson, 2006, s. 76-77).

Rapporten beskriver også de konsekvenser partnervold har på samfundet. Flere kvinder beskriver i rapporten, hvordan de er tilbageholdende med at blive gift, da de dermed har sværere ved at komme ud af et forhold, hvori de bliver udsat for vold. Derudover skaber partnervold også en negativ spiral, hvor partnervold bliver mere og mere normaliseret (Billson, 2006, s. 77). Dette sker, ifølge rapporten, når børnene er eksponeret for vold. Rapporten beskriver også, hvordan partnervold påvirker velværet, da den ikke kun påvirker de fysiske aspekter af livet, men også skaber utryghed og magtesløshed (Billson, 2006, s. 78).

2.3 Vold i Grønland

Det er den personfarlige kriminalitet, der dominerer kriminalitetsbilledet i Grønland. I 2019 var der i Grønland 959 anmeldelser på drabs- og voldsområdet og 17 voldsanmeldelser pr. 1000 indbyggere (Grønlands Politi, 2020, s. 11). Tasiilaq er en af de byer, der er mest belastet på dette område. Tasiilaq udgør ca. 5% af den grønlandske befolkning, men har ca. 10% af voldsanmeldelserne (Friis, 2020, s. 3).

Rapporten Vold i Tasiilaq opstiller en række karakteristika for voldssagerne i Tasiilaq. Her beskrives det, gennem analyse af alle voldsanmeldelser i Tasiilaq i år 2018 og 2019, hvordan størstedelen, 28% af voldssagerne bliver anmeldt om mandagen, og 61% af alle voldsanmeldelserne sker af forurettede selv (Friis, 2020, s. 4). Den gennemsnitlige anmeldelsestid er to dage, hvilket gør at størstedelen af volden bliver begået fra torsdag aften kl. 18 til søndag morgen kl. 6. En forklaring på dette kan være, at der var alkohol involveret i

76% af sagerne, altså at enten gerningspersonen eller den forurettede var påvirket af alkohol. Derudover beskrives det også, hvordan 51% af forholdene blev begået på en privat adresse, hvoraf 19% er begået på forurettede og gerningspersonens fælles adresse (Friis, 2020, s. 5-7).

Rapporten beskriver, at kønsfordelingen for de forurettede er 52% kvinder og 48% mænd. Dette billede ændrer sig, når der fokuseres på gerningspersonen. Her er 82% mænd og 16% kvinder, mens det i 2% af sagerne er en ukendt gerningsperson. Fokuseres der derimod på aldersfordelingen er 59% af de forurettede er mellem 15 og 34 år, og 71% af gerningspersonerne er mellem 15 og 34 år. Herunder nævnes de i rapporten, hvordan 26% af gerningspersonerne er mellem 15 og 19 år. Det er altså denne aldersgrupper, der er gerningspersoner i langt de fleste voldssager (Friis, 2020, s. 7-10). Ydermere beskrives det i rapporten, hvordan forurettede og gerningspersonen i langt de fleste tilfælde, 82%, havde en relation før voldsepisoden. I 51% af voldssagerne var forurettede og gerningspersonen i familie, hvilket inkluderer 35%, hvor det er vold mellem partnere (Friis, 2020, s. 11).

2.4 Grønlands Politis koncept "Samtale i stedet for husspektakler"

Grønlands Politi startede i 2012 konceptet "Samtale i stedet for husspektakler". Konceptet blev igangsat som en del af udmøntningen af Grønlands Politis strategi 2011-2014, og startede med en prøveperiode i Sisimiut. Det havde til formål at nedbringe antallet af anmeldte husspektakler, samt forebygge den kriminalitet, som husspektakler kan medføre (Grønlands Politi, 2012a, s. 2). Konceptet "Samtale i stedet for husspektakler" blev udført som en opfølgningssamtale, der blev gennemført med de involverede parter dagen efter husspektaklet havde fundet sted eller når parterne var blevet ædru (Grønlands Politi, 2012a, s. 3). Intentionen med opfølgningssamtalerne var at finde svar på, hvorfor husspektaklerne opstod i første omgang, og hvordan politiet kunne hjælpe de involverede parter med at løse problemet. Under prøveperioden i Sisimiut blev det tydeligt, at de involverede parter ofte godt selv vidste, hvordan de kunne løse problemet, og derfor mest af alt havde behov for råd, vejledning og trykke rammer til at foretage beslutningen om løsningen (Grønlands Politi, 2012a, s. 4-5). Derudover understregede prøveperioden, at politiet ikke altid kunne løse problemerne alene, hvorfor de sociale myndigheder også skulle involveres i konceptet.

”Samtale i stedet for husspektakler” skulle fungere som en forebyggende indsats, ikke kun for at forebygge fremtidige husspektakler, men også vold. Som beskrevet i ovenstående afsnit, så foregår de fleste voldsepisoder i private hjem, hvorfor det må antages at ved at gøre en indsats for at forebygge husspektakler, så ville man også kunne forebygge vold (Grønlands Politi, 2012a, s. 2).

3 Problemformulering

På baggrund af det ovenstående problemfelt findes der problematikker indenfor husspektakler og håndteringen heraf, herunder Grønlands Politis koncept "Samtale i stedet for husspektakler". Ud fra dette dannes følgende problemformulering:

Hvordan er Grønlands Politis koncept "Samtale i stedet for husspektakler" blevet implementeret, og hvilke forklaringer kan der gives på, hvorfor husspektakler opstår?

Ud fra problemformuleringen ønskes det besvaret hvordan Grønlands Politis koncept "Samtale i stedet for husspektakler" er blevet implementeret lokalt, og om konceptet har haft en virkning f.eks. på antallet af anmeldte husspektakler og håndteringen af disse husspektakler.

3.1 Definitionen af et husspektakel

Et husspektakel er et politifagligt begreb, der kan defineres som: "højrøstet skænderi eller slagsmål i et hjem"(ordnet.dk). Denne definition ligger ikke nødvendigvis op til noget kriminelt, men ifølge § 61 i Retsplejelov for Grønland har Grønlands Politi følgende opgave:

"Politiets opgave er at opretholde sikkerhed, fred og orden, at påse overholdelse af love og vedtægter samt at foretage, hvad der er nødvendigt for at forhindre forbrydelser og for at efterforske og forfølge sager herom. Politiet har endvidere til opgave at virke som anklagemyndighed." (Retsplejelov for Grønland, 2016)

Husspektakler bliver dermed en del af politiets opgaver, da de skaber så kraftig en uro, at naboerne bliver forstyrret, og at det dermed også er den offentlige orden, der bliver forstyrret. Derudover vides det fra den tidligere beskrevet eksisterende forskning, at hvis den ene parts sikkerhed er truet, så har Grønlands Politi pligt til at reagere på en anmeldelse om husspektakler (Henricson, 2004, s. 348).

Begrebet husspektakel har i en årrække været genstand for debat. Debatten er primært foregået i Danmark og i Folketinget, men da Grønlands Politi organisatorisk er placeret under det danske justitsministerium, findes det også relevant at nævne og diskutere debattens hovedpunkter i dette projekt.

Debattens hovedpunkt har været, hvorvidt begrebet husspektakel er et rettidigt begreb eller om det i virkeligheden dækker over andre problematikker såsom vold i hjemmet (ft.dk, 2009). På den ene side har argumentet været, at begrebet er blevet benyttet af politiet, når der i virkeligheden har været tale om vold i hjemmet, ofte partnervold. Senest blev dette argument fremstillet af Socialistisk Folkeparti (SF) som et beslutningsforslag i Folketinget tilbage i 2009. Her var SF's argument, at begrebet refererede tilbage til en tid, hvor revselsesretten gjorde, at det var lovligt at udøve vold mod kvinder og børn (Bagge, Dehnhardt & Sohn, 2009). Siden SF fremsatte sit beslutningsforslag bemærkes, at psykisk vold er blevet kriminaliseret. Begrebet husspektakler omfatter også psykisk vold, der – omend det ikke er blevet mere problematisk – nu også er blevet kriminaliseret. På den anden side af diskussionen kan der argumenteres for, at husspektakel er et begreb, der stadig finder anvendelse hos politiet, idet et husspektakel er et bredt begreb, som i princippet også kan omhandle støj eller uro. Begrebet burde dermed finde sin primære anvendelse som en anmeldelse til politiet, indtil det er blevet undersøgt nærmere, hvad omfanget af det pågældende husspektakel er (ft.dk, 2009).

Med brugen af begrebet husspektakel risikerer politiet at nedtone alvorligheden af den hændelse, de er blevet kaldt ud til. Da højlydte skænderier også kan være udtryk for psykisk vold kan det forekomme så meget desto mere problematisk. Danneskiold-Samsøe et al. finder i deres undersøgelse Familien betyder alt – Vold mod kvinder i minoritetsfamilier, at når politiet benytter begrebet husspektakler, så er der i praksis tale om vold i hjemmet (Danneskiold-Samsøe, Mørck & Sørensen, 2011: 402). Endvidere benyttes begrebet husspektakel synonymt med partnervold os Lokk - Landsorganisation af Kvindekrisecentre (lokk.dk, 2022).

I dette projekt vil begrebet husspektakel blive benyttet, med den viden, at husspektakler ikke blot er højlydte skænderier, men også kan være et synonym for både psykisk og fysisk vold i hjemmet.

4 Teori

Nedenstående teoriafsnit vil redegøre for Robert Agnews General Strain Theory og Ronald L. Akers A Social Learning Theory of Crime. Agnews teori vil i dette projekt blive brugt til komme med en forklaring på, hvorfor husspektakler opstår, og hvordan den hermed kan bidrage til forståelsen af forebyggelsen af husspektakler. A Social Learning Theory of Crime vil i projektet fungere som en tilføjelse til Agnews teoretiske synspunkt.

4.1 General Strain Theory

Robert Agnew tager i sin teori General Strain Theory udgangspunkt i Robert K. Mertons strain teori. Mertons forklarer i sin strain teori, hvordan kriminalitet opstår som en konsekvens af ikke at kunne opnå ens mål gennem legitime midler. Dette fører til frustrationer og strains, hvilket igen fører til en øget sandsynlighed for at se kriminalitet som en løsning på problemer (Agnew, 2018, s. 140). Agnew udvider denne teori til at strains også omfatter tabet af noget godt samt modtagelsen af noget dårligt, herunder oplevelsen af at blive behandlet dårligt af andre. Agnew beskriver i sin strain teori strains som begivenheder eller situationer, der anses for at være ubehagelige (Agnew, 2018, s. 142-143).

Agnew inddeler strains som objektive og subjektive strains. Objektive strains er begivenheder eller situationer alle anser for at være ubehagelige. De objektive strains påvirker individer forskelligt, alt efter personlighed, tidligere oplevelser og mål. Med andre ord kan den samme oplevelse blive opfattet vidt forskelligt af to personer. Hvor den ene vil opleve situationen som stærkt ubehagelig vil en anden person opfatte situationen som mildt ubehagelig (Agnew, 2018, s. 142). De subjektive strains er ifølge Agnew begivenheder eller situationer, som anses som ubehagelige for den enkelte person. General Strain Theory har primært fokus på om individet har oplevet ubehagelige begivenheder eller situationer. Teorien beskriver dog også, hvordan et individ kan blive påvirket af situationer, som ikke er sket endnu eller ikke er sket for det pågældende individ, gennem det Agnew beskriver som forventede og andenhånds strains (Agnew, 2018, s. 142). Forventede strains er et individs forventning om, at de nuværende strains individet oplever vil fortsætte. Kriminalitet bliver her en måde for

individet at forebygge, at strains sker eller at håndtere de negative følelser, som de forventede strains medbringer. Andenhånds strains er strains, der er oplevet af andre personer omkring individet. Det kan f.eks. være venner eller familiemedlemmer. Andenhånds strains fører oftere til kriminalitet, hvis den person, som oplever strains er en der føler et ansvar over for individet, strainsene er alvorlige eller at de udgør en trussel for familie og venner (Agnew, 2018, s. 143).

Ifølge Agnew er det ikke alle strains, som fører til kriminalitet. Børn og unge opfatter ofte deres forældres opdragelse, som ubehagelig, men så længe den er retfærdig og konsekvent, så kan den være med til, at barnet eller den unge ikke begår kriminalitet i fremtiden. Strains er dog mest sandsynlige til at føre til kriminalitet, hvis de er alvorlige, bliver opfattet som urimelige, eller hvis de er lettere løst gennem kriminalitet (Agnew, 2018, s. 143). Strains er mere sandsynlige, at blive opfattet som alvorlige, hvis de er store, hvis det sker ofte eller hvis de truer individets værdier, behov og mål. Alvorlige strains har større sandsynlighed for at frembringe negative følelser, hvilket kan føre til kriminalitet, idet det skaber et pres for korrigerende handlinger, der ikke er lovlige. Strains der bliver opfattet som urimelige fører oftere til kriminalitet, da de gør individer mere vrede og frustreret, end strains, der enten er vores egen skyld, ufortjent og/eller bevidst bryder samfundets normer og regler (Agnew, 2018, s. 144). Nogle strains kan lettere løses gennem kriminalitet end, hvis man skulle løse dem på en lovlig måde. Dette gør, at der er større incitament til at begå kriminalitet. Derudover bliver individer også eksponeret over for kriminelle rollemodeller gennem visse typer af strains. Disse kriminelle rollemodeller lærer individet værdier, som ser kriminalitet som en positiv ting (Agnew, 2018, s. 145). Et eksempel kunne være individer, der vokser op med husspektakler og vold i hjemmet. Her bliver individet opdraget med, at husspektakler og vold i hjemmet er en acceptabel måde at håndterer problemer på.

Agnew præsenterer fire grunde til at strains fører til kriminalitet. Den første grund er, at strains fører til negative følelser, som øger sandsynligheden for, at et individ begår kriminalitet. Dette er negative følelser, som vrede, jalousi og frygt. De negative følelser kan også begrænse individets muligheder for at håndtere strains på en lovlig måde og reducere konsekvenserne ved at begå kriminalitet (Agnew, 2018, s. 146). Den anden grund er, at strains fører til negativ emotionalitet. Gentagne eller konstante strains kan også være med til

at nedsætte ens evne til at håndtere strains på en lovlig måde, og nye strains bliver dermed opfattet som overvældende, samt kan frembringe stærkere følelsesmæssige reaktioner end, hvis individet ikke var udsat for konstante eller gentagne strains (Agnew, 2018, s. 146). Den tredje grund til, at strains fører til kriminalitet er, at strains kan føre til lav social kontrol. Dette sker, da strains ofte omhandler, at et individ føler sig negativt behandlet af andre. Hermed bliver ens følelsesmæssige bånd til andre svækket, individet deltager ikke længere i samfundets aktiviteter og individet trækker sig fra personerne i samfundet. Dette fører igen til, at individets tro på samfundets normer og regler bliver svækket, da individet ikke længere omgiver sig med dette samfund. Derudover påvirker det også individer, hvis de ikke selv har mulighed for at få fordelene ud af samfundet, idet de dermed ikke accepterer de sociale normer, som fordømmer kriminalitet (Agnew, 2018, s. 146-147). Den fjerde og sidste grund er, at strains kan medføre den sociale læring af kriminalitet. Strains højner sandsynligheden for, at et individ bliver medlem af en kriminel gruppe, hvor de hermed lærer normer, som er positive overfor kriminalitet. Herudover kan strains også være med til at forsvare et individs kriminelle handlinger, da strains af individet bliver opfattet som uretfærdige (Agnew, 2018, s. 147).

Ligesom det ikke er alle strains, der fører til kriminalitet, så er det heller ikke alle mennesker, som håndterer strains med kriminelle handlinger. Der er dog tre faktorer, der er med til at påvirke, hvorvidt et individ håndterer strains med kriminalitet. Den første er, at individet ikke har evnen til at håndtere strains på en lovlig måde. Denne evne bliver blandt andet påvirket af individets personlighed, sociale færdigheder, ressourcer og deres støtte fra andre (Agnew, 2018, s. 147). Den anden faktor er, at konsekvensen ved at begå kriminalitet er lav. Her begår individer sig i miljøer, hvor sandsynligheden for, at deres kriminelle handling fører til negative sanktioner er lav. De har ikke et job eller nogle relationer, der vil blive negativt påvirkede af deres kriminelle handlinger (Agnew, 2018, s. 148). Den sidste faktor er, at nogle individer er mere tilbøjelige til at begå kriminalitet end andre. Dette kan være gennem deres personlighed, såsom negativ emotionalitet, og at nogle individer tænker, at kriminalitet er en passende måde at håndtere strains på (Agnew, 2018, s. 148).

4.2 Social læringsteori

Ronald L. Akers tager i hans A Social Learning Theory of Crime udgangspunkt i Edwin H. Sutherlands Differential Association Theory til at forklare, hvordan kriminalitet læres i interaktionen med andre, og mekanismerne bag denne læring. Akers drager, ligesom Sutherland, inspiration fra symbolsk interaktionisme. Symbolsk interaktionisme er teorien om, at social interaktion sker gennem udvekslingen af symboler, og den mening symbolerne bliver tillagt. Individet får herigennem den kognitive evne til at forestille sig selv i andres roller (Akers, 2018, s. 80). Akers sociale læringsteori er ikke kun en teori om, hvordan individer tilegner sig en kriminel adfærd, men også en forklaring på, hvad der motiverer og kontrollerer kriminelle handlinger (Akers, 2018, s. 81).

Akers tager gennem sin teori udgangspunkt i fire begreber: differentiell association, definitioner, differentiell forstærkning og imitation. Differentiell association er processen, hvorigennem et individ bliver introduceret til de normative definitioner, som er gunstige eller ugunstige for ulovlig og lovlig adfærd (Akers, 2018, s. 81). Differentiell association har både en interaktionistisk og en normativ dimension. Den interaktionistiske dimension er den direkte og indirekte association og interaktion med andre, hvor den normative dimension er de normer og værdier, et individ er eksponeret for gennem dets association med andre (Akers, 2018, s. 81). De associationer, som har den største effekt på et individs adfærd er dem, der sker tidligere, holder længere og tager mere af ens tid, sker oftere og involverer personer, som individet har et tættere forhold til (Akers, 2018, s. 81).

I social læringsteori er definitioner den mening et individ tillægger en bestemt adfærd. Disse definitioner kan både være generelle og specifikke. Generelle definitioner inkluderer normer og værdier, der er gunstige for konform adfærd, og dermed ugunstige for at begå kriminalitet. De specifikke definitioner er derimod fokuseret på bestemte handlinger (Akers, 2018, s. 82).

Differentiell forstærkning dækker i social læringsteori over den balancegang, som er mellem straf og belønning i forbindelse med ens handlinger. Beslutningen om at udføre en kriminel handling eller ej afhænger af de mulige konsekvenser af denne handling (Akers, 2018, s. 82). Hvorvidt en person bliver afholdt fra eller begår en kriminel handling afhænger af de tidligere, nutidige og forventede fremtidige belønninger og straffe personen har fået få sine

handlinger. Jo større værdi en forstærkning har, jo oftere blive det forstærket, og jo større er sandsynligheden for, at den sker og bliver gentaget (Akers, 2018, s. 83). Teorien beskriver også, hvordan de fleste kriminelle handlinger bliver lært gennem social interaktion, hvor andres ord og handlinger spiller direkte ind i forstærkningen for ens egne handlinger (Akers, 2018, s. 83).

Imitation er de handlinger man udfører efter at have observeret lignende handlinger hos andre. Hvorvidt handlingerne vil blive imiteret afhænger af personen der udføre handlingen, handlingen, som er blevet observeret og de konsekvenser der fulgte med handlingen (Akers, 2018, s. 83).

4.2.1 Social læringsteori og køn

Ronald L. Akers' teori A Social Learning Theory of Crime har flere gange modtaget kritik for at være en generel teori, der ikke tager højde for køn. En af disse kritikere er Merry Morash, som i sin artikel A consideration of gender in relation to Social Learning and Social Structure: A General Theory of Crime and Deviance ser på Akers' teori i henhold til køn, specifikt kriminalitet mod kvinder (Morash, 1999, s. 451). Her beskriver hun, hvordan Akers i sin teori ikke overvejer kønsstrukturerne i samfundet. Kønsstrukturerne dækker her over den kønsrelateret fordeling af magt, muligheder og ressourcer. Ifølge Morash så gør disse kønsstrukturer, at kvinder ikke på samme måde kan lave et rationelt valg, når det kommer til at begå kriminalitet. I A Social Learning Theory er Akers' forklaring på, hvorfor mænd begår mere kriminalitet end kvinder, at mænd og kvinder bliver socialiseret anderledes. Denne teori tilskriver Morash sig ikke, da hun nævner, hvordan flere studier påpeger, at selv når mænd og kvinder bliver socialiseret ens, så begår mænd stadig mere kriminalitet (Morash, 1999, s. 457). Derimod forklarer hun, at kvinder er fastholdt i en række kønsstrukturer, som bl.a. gør, at kvinders valg i forhold til at begå kriminalitet eller ikke at begå kriminalitet er stærkt begrænset. Som et eksempel nævner Morash kvinder, der lever i voldelige parforhold. Her ser kvinderne ofte ikke andre udveje end at slå deres partner ihjel. Til dette tilføjer hun dog, at den sociale læringsteori kunne være tilføjet, da det at dræbe deres partner vil få den tiltænkte udfald - nemlig at komme ud af det voldelig forhold (Morash, 1999, s. 457-458). Slutteligt kritiserer Morash også Akers' syn på den kriminalitet, som bliver begået af mænd mod kvinder. Med den sociale læringsteori, så begår mænd f.eks. seksuelle overgreb mod kvinder,

idet de dermed får opfyldt deres behov for "seksuel adgang", og at de er mere tilbøjelige til at begå seksuelle overgreb, hvis de ved de ikke bliver straffet. Derimod mener Morash, at motivationen for overgreb oftere er et behov for udøvelse af magt og et had mod kvinder (Morash, 1999, s. 457).

5 Videnskabsteori

I dette kapitel vil projektets videnskabsteoretiske udgangspunkt blive gennemgået. Projektet tager udgangspunkt i hermeneutikken, mere specifik den filosofiske hermeneutik, med dele af den metodiske hermeneutik inden over.

5.1 Hermeneutik

Hermeneutikkens grundantagelse er, at forståelse og fortolkning er nødvendigt for at komme frem til forklaring. Hermeneutikken består af tre overordnede dele: traditionel, metodisk og filosofisk hermeneutik. I alle tre er den hermeneutiske cirkel et grundprincip. Den hermeneutiske cirkel betegner vekselvirkningen, mellem del og helhed, som er central for hermeneutikken (Højberg, 2018, s. 292). Delene og helheden kan kun forstås i hinandens samspil, og det er dette samspil, der gør, at vi kan forstå og fortolke. Relationen mellem delene og helheden er ikke fastlåst, hvilket vil sige, at der kan eksistere flere dele og helheder inden for samme område (Højberg, 2018, s. 292). For dette projekt vil der blive taget udgangspunkt i den filosofiske hermeneutiks måde at se den hermeneutiske cirkel på. Den hermeneutiske cirkel udgør også en del af den filosofiske hermeneutiks ontologi. En anden del af den filosofiske hermeneutiks ontologi er, at mennesket er et sprogligt, forstående og fortolkende væsen. Ifølge Hans-Georg Gadamer har forskeren en aktiv rolle i fortolkningsprocessen, hvilket vil sige, at del-helheds relationen er mellem forskeren og forskningsfeltet. Bevægelsen går dog ikke kun mellem forskeren og forskningsfeltet, men fører også tilbage til forskeren igen (Højberg, 2018, s. 300). Projektet tager også udgangspunkt i Gadamer og den filosofiske hermeneutiks forståelsesbegreb. Her er det delt op i forforståelse og fordomme.

Forforståelsen dækker over, at der altid er en tidligere forståelse før vores nuværende forståelse, hvor fordomme dækker over vores forudfattet mening om verden og det pågældende forskningsfelt (Højberg, 2018, s. 301). Forforståelsen i dette projekt består af min egen forståelse af Grønlands Politis koncept "Samtale i stedet for husspektakler", arbejdsgangene hos Grønlands Politi og husspektakler i Grønland. Fordommene er den kulturelle arv, tradition og historie jeg har med mig, samt det kendskab til Grønland jeg har fået herigennem. Tilsammen danner forforståelsen og fordommene ens forståelseshorisont

(Højberg, 2018, s. 302). Fordommene og dermed baggrunden for ens forståelseshorisont stammer i den filosofiske hermeneutik fra historien og på traditionen. Med dette menes der, at mennesket er et historisk væsen, hvor historien og traditionen påvirker, hvad vi gør, dem vi er, og hvorfor vi ved, det vi ved. Historien skal her ikke forstås som noget fortidigt, men lige så meget som noget nutidigt og fremtidigt. I den forbindelse skal alt også, ifølge Gadamer, forstås og fortolkes ud fra den samtid vi lever i nu (Højberg, 2018, s. 305). Med andre ord ændrer forståelsen af husspektakler sig i forbindelse med, at tiden ændrer sig. Gadamer beskriver det forstående møde mellem forskeren og forskningsfeltet, som horisontsammensmeltning. Det er her forståelse og mening opstår. Det er ikke et mål i sig selv, at man som forsker skal overtage forskningsfeltets forståelseshorisont, men blot at man skal opnå en forståelse og få provokeret sin egen forståelseshorisont (Højberg, 2018, s. 303).

Forståelsen i dette projekt kan også ses på den metodiske hermeneutiske måde, hvor det er de sociale aktørers forståelse af verden, og hvordan den spiller ind på deres handlinger, som er relevant (Højberg, 2018, s. 295). I projektet betyder dette, at det er de lokale politistationers forståelse af husspektakler, kriminaliteten og kulturen i deres lokale samfund, der spiller ind på, hvordan de har ændret og implementeret konceptet.

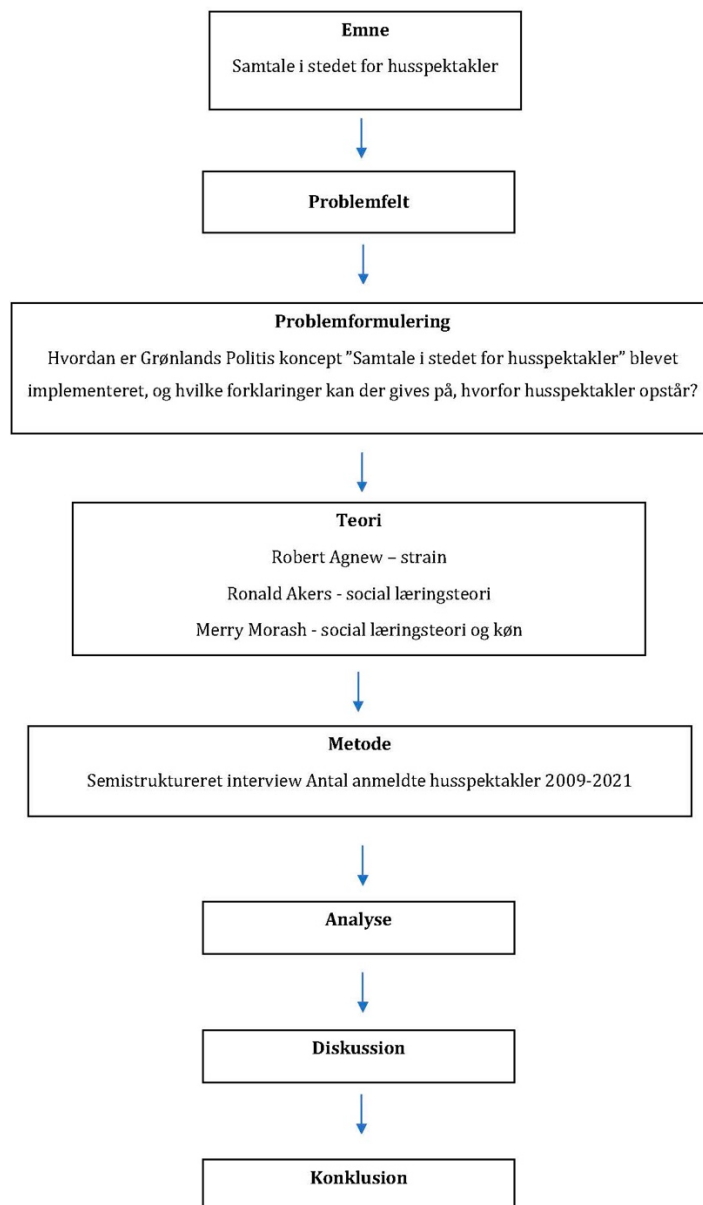
Den filosofiske hermeneutiks epistemologi udgøres af forståelsen, fortolkningen og udlægningen. Her er det vigtigt, at forskeren sørger for at eksplicitere sin egen forforståelse (Højberg, 2018, s. 320).

6 Metode

Nedenstående kapitel vil uddybe hvilke valg, der er blevet foretaget i forhold til projektets metode. Herunder vil opbygningen af interviewguide, valget af informanter og projektets analysestrategi blive beskrevet. Derudover vil der blive gjort overvejelser i forhold til forskningskriterier og etik.

6.1 Projektdesign

Projektets design benyttes til at fastlægge, hvordan empiri frembringes og senere behandles. I dette projekt er det blevet undersøgt, hvordan Grønlands Politis koncept Samtale i stedet for husspektakler er blevet implementeret, og hvorfor husspektakler opstår. Dette gøres ved brug af Robert Agnews General Strain Theory, Ronald L. Akers' A Social Learning Theory of Crime og Merry Morashs A consideration of gender in relation to Social Learning and Social Structure: A General Theory of Crime and Deviance. Projektets metode vil primært bestå af semistrukturerede interviews med politibetjente og en interesseret fra socialforvaltningen. Herudfra vil der primært gøres brug af kvalitativt indsamlet empiri, i form af transskriptioner af interviewene. Derudover vil empirien også bestå af et kvantitativt element, i form af antal anmeldelser af husspektakler i Grønland for årene 2009-2021. Denne empiri vil blive analyseret og diskuteret i henhold til den eksisterende forskning og de valgte teorier. Resultaterne af analysen vil til sidst blive konkluderet. Denne opbygning er illustreret i nedenstående figur.

Figur 1: Projektdesign

6.2 Forskningsdesign og -strategi

I udarbejdelsen af dette projekt er der benyttet den adaptive tilgang. Den adaptive tilgang er et forsøg på at sammenkoble den deduktive og den induktive tilgang, og er dermed en vekselvirkning mellem det teoritestende eller hypotetisk-deduktive og det teorigerende

(Layder, 1998, s. 132). Denne vekselvirkning vil i dette projekt betyde, at der tages udgangspunkt i de tidligere beskrevne teorier af Robert Agnew og Ronald Akers, men at der undervejs er mulighed for at revurdere disse teorier, inddrage nye teorier, og til sidst analysere implementeringen og virkningen af *Samtale i stedet for husspektakler*. Hermed skaber den adaptive tilgang også muligheden for, at danne et nyt perspektiv på, hvordan koncepter bliver implementeret, og hvordan det påvirker virkningen af disse koncepter. Teorierne, herunder også den eksisterende forskning, er altså grundlaget for dette projekt, men i sidste ende vil hovedvægten blive lagt på det indsamlede empiriske materiale. Empirien bliver dermed det bærende element i analysen af implementeringen af Grønlands Politis koncept *Samtale i stedet for husspektakler*.

6.2.1 Casestudie

For at besvare problemformuleringen bedst muligt er der i dette projekt valgt at gøre brug af casestudie som forskningsdesign. Robert K. Yin definerer casestudier som en empirisk analyse, som undersøger et historisk eller samtidigt socialt fænomen, der hvor fænomenet udfolder sig. Et casestudie kendetegnes hermed ved, at man her forsøger at fokusere på de særlige kendetegn og interessante fænomener, der er ved organiseringen af det sociale liv. I casestudier er der en bred forståelse for, hvad der opfattes som det sociale liv, og kan her være alt fra interaktionen mellem individer, kollektive handlinger eller sociale strukturer (Antoft & Salomonsen, 2007, s. 29). Casestudiet er studiet af en eller flere specifikke cases. Herudover er det typisk for casestudier, at de tager udgangspunkt i den kvalitative metodologi. Hvor empirien her genereres gennem interviews, feltarbejde, dokumentstudier eller deltagende observation (Antoft & Salomonsen, 2007, s. 30).

I dette projekt vil den undersøgte case være implementering af Grønlands Politis koncept *Samtale i stedet for husspektakler*. Da konceptet på nuværende tidspunkt er inaktivt, så interviewes tre af de involverede i konceptet, og deres erfaringer, med implementeringen af konceptet, bliver dermed til en samlet case.

De kvalitative casestudier kan umiddelbart inddeles i fire forskellige typer af studier: det teoretiske, det teorifortolkende, det teorigenerende og det teoritestende studie. De fire typer adskiller sig fra hinanden når det kommer til, hvorvidt formålet med studiet er at generere ny empirisk viden eller teoretisk viden, og om tolkningen af studiet tager afsæt i empirisk

viden og data eller teoretisk viden (Antoft & Salomonsen, 2007, s. 34). Denne opdeling illustreres i nedenstående figur:

Tabel 1: Antoft & Salomonsen, 2007, s. 34

	Videnskabelig tolkning har afsæt i empirisk viden og data	Videnskabelig tolkning har afsæt i teoretisk viden
Formål: at generere ny empirisk viden	Ateoretiske casestudier	Teorifortolkende casestudier
Formål: at generere ny teoretisk viden	Teorigenerende casestudier	Teoritestende casestudier

Disse fire typer, og hvordan de adskiller sig fra hinanden, er imidlertid en idealtypisk sondring, og casestudier vil i praksis sjældent fremgå som så rene typer. Med dette menes der, at undersøgelses forskningsdesign ofte indeholder elementer fra flere af de fire typer af casestudier (Antoft & Salomonsen, 2007, s. 34). Dette projekt er som udgangspunkt et teorifortolkende casestudie, idet der her tages udgangspunkt i allerede etablerede teorier, med formålet at generere ny empirisk viden (Antoft & Salomonsen, 2007, s. 38). Projektets tager udgangspunkt i Robert Agnews strain-teori, Ronald Akers' sociale læringsteori og Merry Morashs feministiske kritik af den sociale læringsteori, for hermed at kunne generere ny empirisk viden om husspektakler, og hvordan konceptet er blevet implementeret.

Herudover er der også elementer af de tre andre typer af casestudier. Det ateoretiske casestudie kommer i spil gennem projektets adaptive tilgang, hvormed der også bliver taget udgangspunkt i projektets empiri til at belyse, hvordan konceptet *Samtale i stedet for husspektakler* er blevet implementeret. Denne adaptive tilgang er også grunden til, at specialet ikke er rent ateoretisk, da det her ikke ville være muligt at tage udgangspunkt i de valgte teorier (Antoft & Salomonsen, 2007, s. 35). Elementerne fra det teorigenerende og det teoritestende casestudie kommer i spil, da selvom formålet med specialet ikke har været at generere ny teoretisk viden, så er der med afsæt i både projektets teorier og projektets empiri kommet et bud på en anden definition af husspektakler, og hvorfor disse opstår.

6.3 Kvalitativ metode og interview

Den kvalitative metode tager udgangspunkt i, hvordan noget opleves, siges, gøres, udvikles eller fremtræder. Her er der fokus på at forstå, beskrive eller fortolke kvaliteterne i menneskers erfaring. Ved brug af denne metode arbejdes der ikke med statistik, men der forsøges i stedet at forstå sociale processer (Brinkmann & Tanggaard, 2015, s. 13-14). Den kvalitative forskning er interesseret i den menneskelige verden af værdi og mening, og dermed også menneskers egne beretninger og perspektiver på verden (Brinkmann & Tanggaard, 2015, s. 14).

Dette projekt benytter sig af den kvalitative metode i form af interviews med politibetjente, som har været involveret i konceptet *Samtale i stedet for husspektakler*, og interessenter fra den grønlandske socialforvaltning. Et interview er en samtale mellem en interviewer og en interviewperson. Der findes dog ikke en bestemt beskrivelse af, hvordan et interview skal udføres (Kvale & Brinkmann, 2015, s. 151). Informanterne er valgt, idet de har erfaringer med konceptet og dets implementering, og dermed bedst kan give indblik i, hvordan konceptet er blevet implementeret hos dem, og muligvis også besvare, hvorfor der er blevet implementeret, som det er. Interviewene får hermed karakter af, at være ekspertinterviews, idet der her søges at frembringe viden om, hvordan implementering af konceptet er forløbet. Et område, hvor det må antages at projektets informanter er eksperter på. Kvalitative studier udvælger dermed informanter med et teoretisk eller strategisk fokus, og ikke med fokus på repræsentativitet (Åkerström & Wästerfors, 2018, s. 145).

Herudover benyttes den semistrukturerede interviewform, da denne gør, at det stadig er muligt at komme med nye og uddybende spørgsmål undervejs i interviewet, hvis interviewerens skulle have behov for dette (Kvale & Brinkmann, 2015: s. 185).

6.4 Opbygning af interviewguide

Til besvarelsen af projektets problemformulering er der, som beskrevet i ovenstående afsnit, blevet udført semistrukturerede interviews med politibetjente, som har været involveret i konceptet *Samtale i stedet for husspektakler* og interview med en interessent fra Sermeersooq Kommuneqarfiks socialforvaltning.

Det første mål med specialet var at lave en effektevaluering af Grønlands Politis koncept "Samtale i stedet for husspektakler". Gennem mit praktikforløb hos Grønlands Politi fik jeg dog en mistanke om, at konceptet var gennemført på meget forskellige måder fra by til by. Dette bærer den første udgave af interviewguiden også præg af, hvor spørgsmålet: "*Kan du beskrive, hvordan projektet har forløbet hos jer?*" (jf. bilag 1: Interviewguide - version 1), var en del af interviewguiden. Denne mistanke blev bekræftet gennem de to første interviews, hvor det blev tydeligt, at konceptet var blevet gennemført på vidt forskellige måder og med forskellige fokus. Af denne grund stod det klart, at fokuset i specialet skulle ændres. Problemformulering blev herefter ændret, og målet med specialet blev at komme frem til, hvordan konceptet "Samtale i stedet for husspektakler" er blevet implementeret, med fokus på netop det, at koncepter og initiativer udvikler sig, og i nogle tilfælde bliver tilpasset til de problemer og udfordringer, der er i det lokale område. Derfor blev der også lavet en ny interviewguide, hvor dette fokus blev inkorporeret.

De to første interviews med politibetjenten i Tasiilaq og socialrådgiveren i Kommuneqarfik Sermersooq blev foretaget med den første udgave af interviewguiden. I denne interviewguide, var fokuset på, hvordan informanten havde oplevet effekten af konceptet. Derfor blev der formuleret spørgsmål som: "*Hvordan har din overordnet opfattelse af projektet været?*" og "*Har i kunne se/mærke en ændring som følge af projektet?*" (jf. bilag 1: Interviewguide - version 1). Derudover var der, i denne udgave af interviewguiden, også et ønske om at finde frem til, hvordan konceptet kunne forbedres til fremtidig brug. I den forbindelse blev følgende spørgsmål stillet: "*Har du forslag til ændringer af konceptet?*" (jf. bilag 1: Interviewguide - version 1).

Interviewet med politibetjenten i Sisimiut blev gennemført med den anden udgave af interviewguiden. Her blev spørgsmålene i stedet rettet imod opstartsfasen af konceptet og hvilke ressourcer og vejledning, der fulgte med projektet. Dette førte til spørgsmål som: "*Hvordan startede konceptet op?*" og "*Hvilken vejledning fik i før samtalerne?*" (jf. bilag 1: Interviewguide - version 2). Disse spørgsmål blev stillet med henblik på at komme frem til, om der har været en ensretning af konceptet, og hvor meget de enkelte politistationer selv har kunne ændre i konceptet.

I begge interviewguides er der blevet stillet en variation af spørgsmålet: *“Kom der gennem samtalerne en forklaring på årsagerne til husspektaklerne?”* (jf. bilag 1: Interviewguide - version 1). Dette blev stillet med henblik på at besvare den anden del af problemformuleringen omkring, hvorfor husspektakler opstår.

6.5 Informanter og rekruttering

Dette speciale blev igangsat efter min praktikperiode hos Grønlands Politi. Her fik jeg kontakt til en af lederne hos den kriminalpræventive afdeling. Der kan argumenteres for, at denne leder har fungeret som en gatekeeper i dette speciale. En gatekeeper er den person, som kan enten skabe eller nægte adgang til forskningsfeltet. Gatekeeperen er ofte øverst eller højt placeret i hierarkiet hos det sted, som man ønsker at undersøge (Kristiansen, 1999, s. 139-140). Dette var nødvendigvis ikke tilfældet for dette speciale, idet lederen for den kriminalpræventive afdeling hos Grønlands Politi nok mere hierarkisk er placeret som en mellemlider. Dette gjorde dog ikke den store forskel, da lederen i dette projekts primære opgave blev at skaffe kontaktinformationerne på dem, som kunne være relevante at interviewe. Problematikken ved en gatekeeper kan bl.a. være, at denne får lov til at udvælge, hvilket personer, som skal interviewes. Hertil blev jeg tilsendt kontaktinformationerne på alle stationsledere i Grønlands Politi, samt en enkelt socialrådgiver fra Kommuneqarfik Sermersooq. Herefter blev alle kontaktet via mail.

Gennem denne kontakt blev der aftalt interviews med tre informanter: to betjente, en fra Tasiilaq og en fra Sisimiut og en socialrådgiver fra Kommuneqarfik Sermersooq. Den første informant var en betjent fra Tasiilaq. Betjenten havde et indgående kendskab til, hvordan konceptet *“Samtale i stedet for husspektakler”* har forløbet i Tasiilaq, og hvorfor der blev foretaget tilpasninger til konceptet hos dem.

Politibetjenten fra Sisimiut var ham der udviklede konceptet, og var som følge heraf med til at starte konceptet, og har dermed et indgående kendskab til, hvad intentionen med konceptet har været, samt hvordan det blevet implementeret i Sisimiut. Den sidste informant er en socialrådgiver i Kommuneqarfik Sermersooqs socialforvaltning. Denne informant er medtaget i projektet for at bidrage til forståelsen for, hvordan konceptet er blevet implementeret i Nuuk, samt hvordan samarbejdet med er forløbet fra kommunernes

synspunkt. Informantens udtalelser kan dog kun give udtryk for Kommuneqarfik Sermersooqs samarbejde med politiet i Nuuk.

Grundet afstanden mellem Danmark og Grønland er alle interviews gennemført ved brug af Microsoft Teams eller over en telefonforbindelse. Dette har i skabt en distance til informanten, da man ikke på samme måde kan opfange kropssprog gennem en computerskærm. Derudover var der i et enkelt tilfælde dårlig forbindelsen til informanten, hvorfor interviewet ikke fik et naturligt forløb, og der opstod frygt for, at informanten ikke fik den samme forståelse for spørgsmålene.

6.5.1 Problematikker med retrospektivt perspektiv

Gennem interviewene blev der spurgt ind til et allerede gennemført koncept. Dette stiller krav til informanternes hukommelse, og de kan bevidst eller ubevidst fordreje sandheden (de Vaus, 2001, s. 127). I dette projekt kan det have betydning for de svar informanterne kommer med, da de kan have svært ved at huske tilbage til, hvordan konceptet er blevet implementeret. Tidligere oplevelser ses derudover også i lyset af efterfølgende situationer, hvorfor informanterne kan huske implementeringen anderledes (de Vaus, 2001, s. 127).

6.6 Ethiske overvejelser

I interaktionen med andre har man altid som menneske et etisk ansvar (Jacobsen & Kristiansen, 2001, 46). Dette etiske ansvar er hermed også gældende i interviewsituationer. For dette projekt relaterer de etiske overvejelser sig bl.a. til individers rettigheder. Som forsker skal man forsøge at beskytte sine informanternes rettigheder ved at respektere den givne fortrolighed og have informeret samtykke (Kvale & Brinkmann, 2015, s. 116). Indenfor etik er det informeret samtykke, som er standarden. Dette kan dog være svært at opnå, da det ville kræve, at informanterne under hele undersøgelsen er informeret om, hvad det er undersøgelsen handler om, og hvilken påvirkning det kan have på informanten at deltage. I dette projekt er denne etiske problemstilling forsøgt imødekommet ved, at informanterne ved interviewtidspunktet var informeret om, hvad projektets formål var, og hvad deres svar skulle bruges til. Det er dog ikke helt problemfrit, at arbejde med informeret samtykke, idet der hermed kan være visse emner, som informanten kan undlade at nævne (Noaks & Wincup,

2009, s. 43). For dette projekt, så er der en risiko for, at informanterne ikke ønsker at udtrykke kritik af konceptet, da der er en hvis risiko for at denne kritik kommer tilbage til ledelsen. Det kan derudover være svært at vide sig helt sikker på, om man har opnået informeret samtykke, da samtykken ofte kun indhentes ved starten af undersøgelsen. Det informeret samtykke kan dermed ikke længere garanteres, hvis fokuset for undersøgelsen ændres en smule (Noaks & Wincup, 2009, s. 44). Specielt for de to første informanter i denne undersøgelse kan jeg ikke vide mig helt sikker på om det informeret samtykke er opnået. Dette er grundet ændringen af specialets fokus fra effekten af konceptet *Samtale i stedet for husspektakler* til, hvordan implementeringen af konceptet har foregået. For at garantere det informeret samtykke, så ville det kræve, at jeg vendte tilbage til specialets informanter for at tjekke om de stadig var enige i det de har sagt, og hvorvidt det stadig passer til dette projekt.

En anden etisk problemstilling er i henhold til anonymisering. Her er informanternes navne udeladt fra projektet. I dette projekt er det blevet bibeholdt, hvilke byer og stillinger informanterne er i. Dette har været en nødvendighed, idet de enkelte byers særegne karakteristika spiller en rolle i analysen. Det kan dog i denne sammenhæng diskuteres om det bliver en kunstig anonymisering, da ansatte eller personer med kendskab til de ansatte i Grønlands Politi og Kommuneqarfik Sermersooq muligvis ville kunne vide hvem informanterne er. I henhold til anonymisering får EU's GDPR lovgivning også en betydning, idet der i projektet behandles personoplysninger. Det bliver dermed igen relevant, at projektets informanter er blevet anonymiseret.

7 Analyse

Det følgende kapitel vil først og fremmest gennemgå og analysere, hvordan Grønlands Politis koncept *Samtale i stedet for husspektakler* er blevet implementeret ude på de enkelte politistationer. I denne del vil der blive taget udgangspunkt i interviewene med politibetjentene fra Grønlands Politi og en socialrådgiver fra Kommuneqarfik Sermersooq. Her vil min egen erfaring fra mit praktikforløb hos Grønlands Politi blive inddraget.

Den anden del vil tage udgangspunkt i de bud, som specialets informanter kom med, omkring hvorfor husspektakler opstår. Disse forklaring vil primært blive analyseret og holdt op imod Robert Agnews *General Strain Theory*, Ronald L. Akers' *A Social Learning Theory of Crime* og Merry Morashs *A consideration of gender in relation to Social Learning and Social Structure: A General Theory of Crime and Deviance* teorier.

Del 1: Implementeringen af Grønlands Politis koncept *Samtale i stedet for husspektakler*

7.1 Geografiens rolle

Da Grønlands Politi igangsatte konceptet *Samtale i stedet for husspektakler* var intentionen, at politibetjentene i alle 18 stationsbyer skulle gennemføre opfølgningssamtaler med de borger, som havde været involveret i husspektakler. Disse opfølgningssamtaler skulle gennemføres i samarbejde med socialforvaltningen i kommunerne (jf. afsnit 2.4). Som politibetjenten i Tasiilaq beskriver, så var det ikke sådan det forløb ved alle politistationer:

“(...) Vi har bare haft så store problemer med kommunen herovre, og med at få dem aktiveret i det her. Så i det begrænsede omfang vi har brugt konceptet, så har vi gjort det, hvor det kun har været politiet der har været ude” (politibetjent, Tasiilaq)

Som citatet viser, så er implementering af konceptet sket med udgangspunkt i det samarbejde, som der allerede eksisterede i byerne mellem politiet og kommunens socialforvaltning. Citatet nævner, hvordan samarbejdet mellem politiet og kommunen, allerede før konceptet skulle implementeres, ikke fungerede optimalt. Derfor var det også problematisk at skulle

introducere og inddrage kommunen i et nyt koncept. I denne forbindelse er det også værd at bemærke, at Tasiilaq tilhører Kommuneqarfik Sermersooq, hvilket er den samme kommune som Nuuk, til trods for at der er ca. 700 km mellem disse to byer. Nuuk er hovedbyen i Kommuneqarfik Sermersooq, og det er også her det meste administrative arbejde skal igennem (Perry & Arnfjord, 2019). Den geografiske afstand kan være med til at give en forklaring på, hvorfor samarbejdet mellem politiet og kommunen i Tasiilaq ikke har fungeret optimalt, og hvorfor implementering dermed ikke er foregået på den tiltænkte måde. Dette kan også være med til at forklare, hvordan konceptet er blevet implementeret i Nuuk, som en socialrådgiver fra socialforvaltningen i Kommuneqarfik Sermersooq forklarer:

“Det er sådan, at vi samarbejdede med politiet og en kriminalpræventive ansat, men siden hun holdt op i foråret har vi ikke deltaget eller er ikke blevet inviteret til at deltage i de her Samtale i stedet for husspektakler, hvor vi førhen sammen tog med hende, der var tidligere ansat, på hjemmebesøg og snakker med familien om hvad der er problemet.” (socialrådgiver, Kommuneqarfik Sermersooq)

Som den ansatte i Kommuneqarfik Sermersooq beskriver det, så har der her været et samarbejde mellem politiet og kommunen. Kommunen er her blevet inddraget fra start, og har, som det var først tiltænkt, været med ude til samtalerne efter husspektaklerne. Gennem mit praktikforløb hos Grønlands Politi blev jeg også bekendt med samarbejdet mellem politiet og Kommuneqarfik Sermersooq i Nuuk. Her viste det sig, at disse to parter havde et produktivt samarbejde, som også gik forud for konceptet. Dette samarbejde skabte dermed et bedre grundlag for at implementere konceptet som et samarbejde mellem politiet og kommunen.

7.2 Retningslinjer for implementeringen

Da konceptet *Samtale i stedet for husspektakler* skulle implementeres i hele Grønland blev der, som nævnt i problemfeltet, udsendt to dokumenter, som overordnede gennemgik, hvad konceptet skulle bestå af (jf. afsnit 2.4). Disse to dokumenter havde en overfladisk karakter, som åbnede op for meget fortolkning, og gav friere rammer end, det var oprindeligt tiltænkt.

Politibetjenten i Tasiilaq beskriver retningslinjerne og holdningen til retningslinjerne på følgende måde:

“Vi har jo aldrig rigtig fulgt retningslinjerne, fordi vi jo havde et projekt kørende, da det startede, så jeg må være ærlig og sige, at vi har ikke læst op på dem. Vi har ikke fulgt dem, så jeg ved ikke hvor dybe de er.” (politibetjent, Tasiilaq)

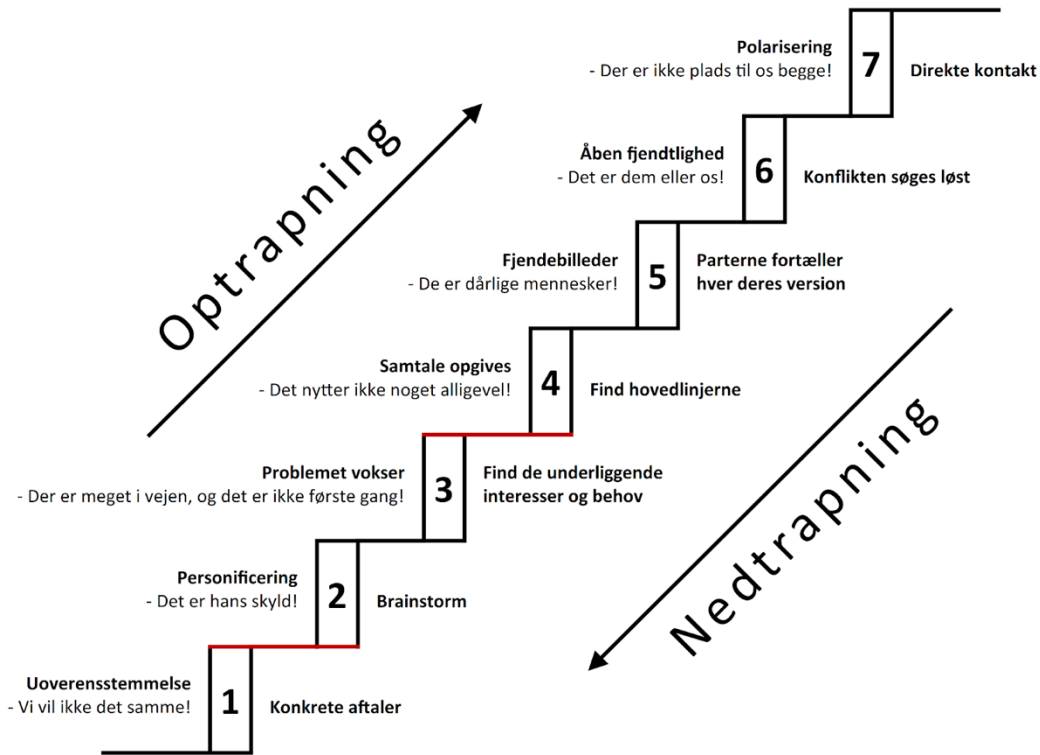
Som det beskrives i citatet, så er de udsendte retningslinjerne hverken blevet læst eller fulgt i Tasiilaq. Dette kan være et udtryk for to ting. Den ene er, at da beslutningen om, at konceptet *Samtaler i stedet for husspektakler* skulle implementeres i hele landet, var der ikke undersøgt, hvilke andre koncepter og indsatser politikredsene rundt om i Grønland i forvejen var i gang med. Derudover kan det være et udtryk for, at der ikke har været en opfølgning på konceptet til at sikre, hvorvidt retningslinjerne for konceptet blev fulgt.

I Sisimiut, hvor konceptet *Samtale i stedet for husspektakler* startede, har der været en ensretning for, hvordan konceptet har forløbet:

“De sidste 5-6 år tilbage, der har vi sådan startet samtaler igen i Sisimiut. Hvor vi plejer at snakke med parterne, altså gengangerne [af husspektakler], hvor vi kalder dem sammen med de sociale myndigheder.” (politibetjent, Sisimiut)

Citatet illustrerer, hvordan konceptet har forløbet i Sisimiut. Her er samlevende- eller ægtepar, som politiet flere gange er blevet kaldt ud til husspektakler hos, blevet tilbudt og opfordret til en samtale med politiet og kommunens socialforvaltning. Under disse samtaler har politiet i Sisimiut benyttet sig af konfliktrappen: *“Jeg skal også lige nævne når vi plejer at snakke med parterne, så plejer jeg at bruge konfliktrappen”* (politibetjent, Sisimiut).

Konfliktrappen er udbredt i organisations- og ledelsesteori. Den tager udgangspunkt i flere forskellige teoretikers stadier af konflikteskalation og -håndtering.

Figur 2: Konflikttrappen (skole-foraeldre.dk)

Konflikttrappen er i Sisimiut blevet inddraget i samtalerne for at give de involverede parter i husspektaklerne redskaberne til både at forstå, hvorfor situationen omkring husspektakler eskalerer, men også hvordan de kan håndtere konflikterne, når de opstår.

I denne sammenhæng kan Ronald Akers' sociale læringsteori inddrages. Politibetjentene bruger her konflikttrappen til at give de involverede i husspektakler en differentiell forstærkning, i form af at vise dem, at deres handlinger har en konsekvens, og at der er en straf forbundet med, at udføre husspektakler (Akers, 2018, s. 82).

Konflikttrappen kan derudover også benyttes som en teori for, hvordan konceptet *Samtale i stedet for husspektakler* skulle implementeres. Samtalerne kan ses som en måde at få den opståede konflikt nedtrappet. Her får de involverede parter mulighed for at skabe direkte kontakt og fortælle hver deres version af, hvad der skete, og hvorfor det endte med et husspektakel (skole-foraeldre.dk, 2022).

Politibetjentene har i Sisimiut fået en vejledning og nogle redskaber til, hvordan de har kunne foretage samtalerne med de involverede i husspektakler. Hverken de klare retningslinjer eller redskaberne til at håndtere samtalerne er dog blevet udbredt til resten af Grønland, som politibetjenten i Tasiilaq beskriver: "Skal det indføres på national basis, så skal

det laves ensrettet for ellers er det jo, at der er en kok i hvert køkken, der laver sin egen opskrift og det duer ikke." (politibetjent, Tasiilaq). Dette citat bidrager til at forstå, hvorfor konceptet *Samtale i stedet for husspektakler* er blevet implementeret så forskelligt fra by til by, da der ikke har været en ensretning på konceptet.

7.3 Mangel på ressourcer

Til konceptet *Samtale i stedet for husspektakler* fulgte der ikke ekstra ressourcer med til at implementere konceptet. Det var dermed svært for de enkelte stationer at finde tid og mandskab til at prioritere samtalerne:

"Jeg synes jo, det er et projekt, som man burde smide nogle kræfter i, men problemet er jo, når der ikke følger ressourcer med, for det er jo ret ressourcetungt, der skal jo følges op på det flere gange. Så dør det hen." (politibetjent, Tasiilaq)

Konceptet er dermed ikke blevet prioriteret i Tasiilaq, idet der ikke fulgte ressourcer med til at gennemføre samtalerne. Derudover stoppede konceptet i Tasiilaq, da personalet fik travlt med andre arbejdsopgaver: *"(...) det var personalet, der var primus motor på det. De flyttede eller også så dem der var i gang med det, de fik for mange andre opgaver."* (politibetjent, Tasiilaq).

Heller ikke i Nuuk får man indtrykket af, at konceptet har haft den højeste prioritering blandt politiet. Socialrådgiveren i Kommuneqarfik Sermersooqs socialforvaltning beskriver: *"(...) hvor vi førhen sammen tog med hende, der var tidligere ansat [i politiet], på hjemmebesøg og snakker med familien om hvad der er problemet."* (socialrådgiver, Kommuneqarfik Sermersooq). Der gives hermed indtrykket af, at der kun har været en medarbejder til at sørge for implementeringen af konceptet, eller i hvert fald at få kommunen involveret i samtalerne og dermed konceptet. Dette er nødvendigvis ikke et problem i sig selv, da mange af de grønlandske politistationer har omkring 10 ansatte. Nuuk er dog, der hvor hovedstationen og det mest administrative arbejde er placeret, hvorfor én kommer til at fremstå, som for få til at administrere et relativt omfangsrigt koncept.

Under dette speciales rekruttering af informanter blev det klart, at langt fra alle politistationer havde erfaringer med konceptet. Det var svært at få politibetjentene i tale om konceptet. I nogle tilfælde havde politistationen kun få erfaringer med konceptet, og det var en enkelt medarbejder, som havde stået for det. Andre steder var det ikke blevet implementeret, hvorfor de ikke havde nogle erfaringer at bidrage med. Derudover så besværliggjorde den travlhed, som også har påvirket konceptets implementering, også det at gennemføre interviews. Det kom til udtryk ved, at det var overordentligt svært at finde et tidspunkt, hvor politibetjentene havde tid til at gennemføre interviewet. Gennem min praktikperiode blev det klart, at dette ikke kun er gældende for dette koncept. Her skulle jeg, i forbindelse med et andet initiativ, gennemføre interviews med alle stationslederne. Selv efter at have aftalt et tidspunkt for disse interviews kunne man ikke altid være sikker på, at interviewet blev gennemført her. Et andet element, som også har en effekt her, er den grønlandske kultur. "Imaqa" betyder måske, og er yderst brugt begreb i Grønland, hvor det også bruges som et udtryk for "måske i morgen". Naturen og vejret er og har altid været styrende for planer og generelt livet i Grønland. Dette gør også, at det kan være svært at overholde ens aftaler, hvorfor det for udefrakommende kan virke som om, at der i Grønland er en mere løs tilgang til at overholde aftaler.

Manglen på retningslinjer og ressourcer er også en mulig forklaring på, hvorfor Grønlands Politi i Tasiilaq har haft fokus på selvmord i stedet for husspektakler. Politibetjenten i Tasiilaq nævner:

"(...) i de få tilfælde hvor vi har brugt det, der har vi brugt det på den måde, at når vi har haft, det har navnlig været unge, som har været selvmordstruede fredag og lørdag og søndag nat"

(politibetjent, Tasiilaq)

Politiet i Tasiilaq har haft en opfattelse af, at de har brugt flere ressourcer på selvmord end på husspektakler, hvorfor de valgte at anvende konceptet med fokus på selvmord. Som nævnt tidligere, så benyttede de sig af også af samtaler, men i stedet for, at det henvendte sig til involverede i husspektakler, så henvendte konceptet i Tasiilaq sig til de selvmordstruede.

7.4 Konceptets virkninger

Som dette projekts analyse har vist indtil videre, så har der været forskellige tilgange til implementeringen af konceptet *Samtale i stedet for husspektakler*. Disse forskellige måder, at implementere konceptet på, besværliggøre det at komme med et generelt bud på om konceptet har virket. Derimod er det værd at se på de enkelte politistationer hver for sig, og deres erfaringer med, hvorvidt konceptet har virket.

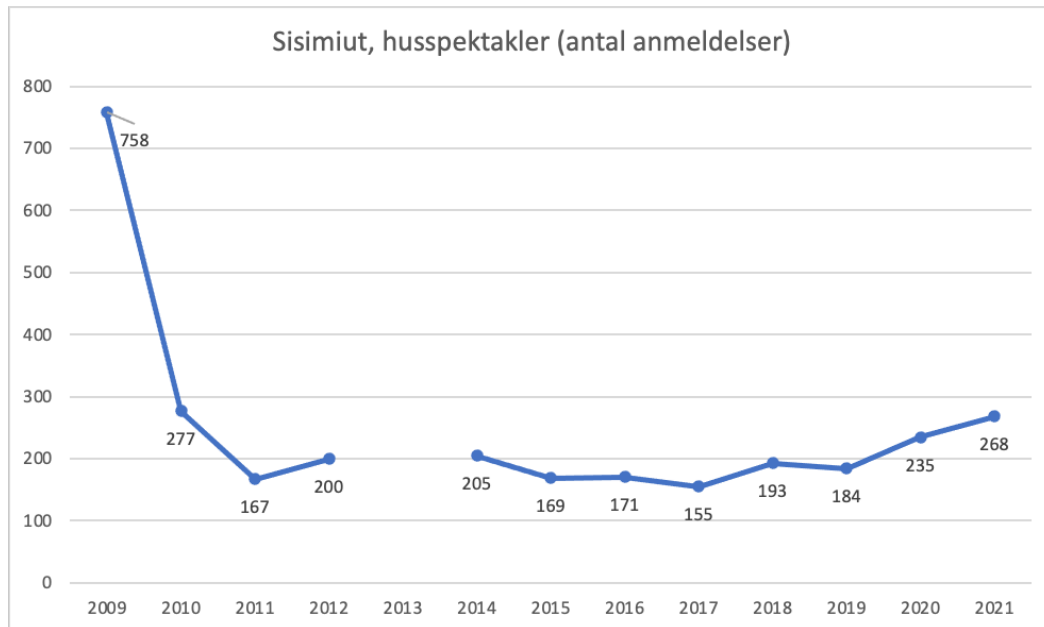
Alle tre byer har positive erfaringer med konceptets virkninger. I Sisimiut, hvor konceptet er blevet implementeret, som det var tiltænkt, er konceptet i dag stort set afsluttet:

“Men det er længe siden vi har haft en samtale om den slags ting. Vi har ikke nogen nu, altså gengangere. (...) Det er meget sjældent. På grund af flere samtaler i sin tid (...) Men der er selvfølgelig gengangere der kommer, men det er lidt sjældent nu.” (politibetjent, Sisimiut)

Konceptet er ikke officielt afsluttet i Sisimiut, men de har fået så få, der gentagne gange er involveret i husspektakler, at konceptet er sat på pause. Derudover har de også fået positiv respons fra de borgerne, som har deltaget i en samtale efter et husspektakel:

“For et par måneder siden, der mødte jeg ham [borger involveret i konceptet] igen, og han har gentaget: “det var godt du snakkede med mig. Jeg er holdt op med at drikke pga. din samtale”. De [samtalerne] har en god effekt på familien.” (politibetjent, Sisimiut)

Der er altså en fornemmelse af, at konceptet har haft en positiv virkning på de involverede i husspektakler. De har, som det også er nævnt tidligere, fået en række redskaber til, hvordan de kan håndtere konflikterne, når de opstår (jf. afsnit 7.2). Dette er ikke en tendens, som afspejles i anmeldelsestallene for husspektakler i Sisimiut.

Figur 3: Antal anmeldte husspektakler, Sisimiut (Grønlands Politi, 2021; Grønlands Politi, 2018; Grønlands Politi, 2012b; Grønlands Politi, 2011; Grønlands Politi, 2010; Grønlands Politi, 2009)

Det drastiske fald i antal anmeldte husspektakler fra 2009 til 2010, kan skyldes konceptet, idet det er usikkert, hvornår det er startet i Sisimiut. Endvidere kan der være en række andre forklaringer på dette fald, bl.a. ændringer i journalisering. Herefter har antal anmeldte husspektakler ligget relativt stabilt i årene 2010 til 2021. En del af forklaringen er muligvis i, at de i Sisimiut primært har haft fokus på dem, der gentagne gange har været involveret i husspektakler, hvorfor der kan være en større gruppe, som kun enkelte gange er involveret i husspektakler, men det er muligvis denne gruppe, som er størst, når, der er fokus på antal anmeldte husspektakler.

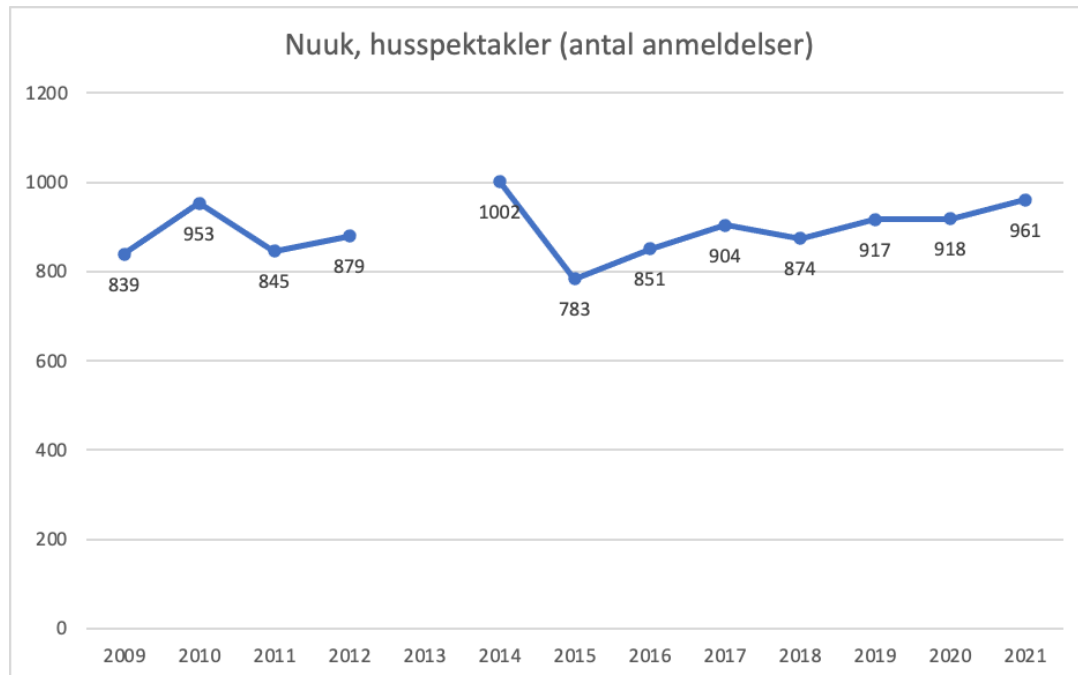
I Tasiilaq er der også et indtryk af, at det at samtale med borgerne om deres problemer fungerer:

“(…) du når borgeren. Du kommer jo ud og kommer i dialog med borgeren og nogle gange har det været løftet pegefinger, vi er kommet med, men andre gange har det også været tilbud om hjælp og at en anerkendelse af at vi ser deres råb om hjælp, og det har betydet, at vi til nogle borgere har fået et meget nært forhold.” (politibetjent, Tasiilaq)

Citatet viser, hvordan politiet i Tasiilaq mener, at samtalerne er en måde for borgerne at få bearbejdet, det som Robert Agnew ville beskrive som strains (Agnew, 2018, s. 142-143). Herudover mener politibetjenten i Tasiilaq også, at samtalerne har en virkning, da de holder de selvmordstruede ansvarlige: *“Men jeg tror at det at folk blev holdt til ansvar, for hvad de gjorde, når de blev fulde, det var jo nyt for dem.”* (politibetjent, Tasiilaq). Citatet illustrerer, hvordan borgerne gennem samtalerne bliver gjort bevidste om, at der er konsekvenser bag deres ord. Dette tilføjer, ifølge Ronald Akers, en del til deres differentielle forstærkning, så borgerne i fremtiden, overvejer deres ord og handlinger en ekstra gang (Akers, 2018, s. 82).

Indtrykket i Nuuk er, som tidligere nævnt, også overvejende positivt: *“Jeg synes det er gået rigtig godt i forhold til det med at nå når ud til borgere, der har brug for støtte i forhold til at udvikle sig væk fra at slå.”* (socialrådgiver, Kommuneqarfik Sermersooq). Kommunen i Nuuk har, ligesom i Tasiilaq, oplevet konceptet *Samtale i stedet for husspektakler* som en måde at få hjulpet de borgere, som har behov for hjælpen, men som ikke nødvendigvis ved, hvilke tilbud, der er til dem: *“de gange jeg har været med til hjemmebesøg, så har familien henvendt sig hertil med henblik på at blive visiteret til for eksempel børne og familiecentret.”* (socialrådgiver, Kommuneqarfik Sermersooq). Som det beskrives i citatet, så begyndte de borgere, som har været involveret i husspektakler, at henvende sig til kommunen for at få hjælp til at håndtere deres problemer. Konceptet har altså bidraget til, at flere borgere er blevet informeret om, hvilke kommunale tilbud der er til dem, så de kan få den hjælp, de føler, de har behov for. Derudover så har konceptet også bidraget til, at disse borgere er blevet bevidste om, at de har behov for hjælp.

I Nuuk er antal anmeldte husspektakler ikke faldet, som følge af konceptet.

Figur 4: Antal anmeldte husspektakler, Nuuk (Grønlands Politi, 2021; Grønlands Politi, 2018; Grønlands Politi, 2012b; Grønlands Politi, 2011; Grønlands Politi, 2010; Grønlands Politi, 2009)

Der er muligvis flere forklaringer på, hvorfor tallene ikke er faldet, men en af dem kan være, at de ikke i Nuuk har implementeret konceptet helt som det var tiltænkt fra starten. Der er flere faktorer, som har en påvirkning på antal anmeldte husspektakler, hvorfor det ville kræve en anden og mere dybdegående analyse, for at kortlægge disse forklaringer, og hvilken betydning de har haft på anmeldelsestallene.

Del 2: hvorfor opstår husspektakler

7.5 Alkohol

Gennem interviewene kom der flere bud på, hvorfor husspektakler opstår, men den grund, som alle tre informanter nævnte var alkohol:

“De fleste husspektakler de er alkoholrelateret..98%. Har oplevet en til to gange om året uden alkohol [har været involveret i] husspektakler. Men der er mange, der når du er ude til husspektakler, det er næsten altid hver gang, der er alkohol indblandet.” (politibetjent, Sisimiut)

Citatet beskriver, hvordan de involverede i husspektakler næsten altid er påvirket af alkohol. Dette er også en tendens, der viser sig i Vive’s undersøgelse *Alkoholproblemer og partnervold*.

Her er der foretaget en spørgeskemaundersøgelse af mænd, som er i behandling for alkoholafhængighed, om hvorvidt de selv er blevet udsat for vold, og om de har udsat deres børn og partnere for vold (Christensen, 2010, s. 7-8). Undersøgelsen kommer frem til, at størstedelen af de mænd som har udsat deres partnere for vold var påvirket af alkohol. Derudover forklarer 80% af de mænd, som har været voldelige overfor deres partnere, at de følte, at partneren opførte sig provokerende. Dette kan yderligere forklares ved brug af Robert Agnews *General Strain Theory*, idet den voldelige part her oplever en negativ følelse, som vrede og jalousi (Agnew, 2018, s. 146). Her kan det også noteres, at alkohollen både forstærker den sindstemning man i forvejen var i, sløver ens kritiske sans og øger ens impulsivitet og aggressivitet (Becker & Nielsen, 2022). Dette kan dermed også være med til at forklare, hvorfor husspektaklerne opstår, når der er alkohol involveret. Her kan Agnews strain teori igen inddrages, idet det kan være svært at forstå konsekvens ved ens handlinger, når man er påvirket af alkohol, hvilket Agnew forklarer som en af grundene til, at nogle individer begår kriminalitet, eller i det her tilfælde et husspektakel (Agnew, 2018, s. 148).

7.6 Opvækstens betydning

Selvom alkohol er involveret i stort set alle husspektakler, så kan det ikke forklare alle nuancerne i, hvorfor husspektakler opstår. En anden faktor er opvæksten: *"(...) det er jo altså den samme historie, der kommer hver gang, at de synes de har et hårdt liv, og de føler sig svigtede (...)"* (politibetjent, Tasiilaq). Selvom dette citat er udtalt i forbindelse med de mulige forklaringerne på selvmordstrusler, betyder det dog ikke, at det ikke også er relevant for husspektakler. Dette speciales teori-afsnit bidrager med flere perspektiver på, hvorfor dette er tilfældet. Herunder kan det nævnes, hvordan Grønlands Politi har en aftale med de grønlandske kommuner om, at indberette alle husspektakler, hvor der er børn involveret: *"Vi underretter selvfølgelig det sociale væsen, når der er børn indblandet, hver gang"* (politibetjent, Sisimiut). Citatet understreger den vigtighed, som Grønlands Politi ser i at gribe ind i overfor husspektakler særligt i de situationer, hvor der har været børn til stede ved husspektaklet. For at understrege denne vigtighed kan Ronald Akers' sociale læringsteori inddrages. Akers' fire begreber kan alle være med til at forklare, hvorfor de involverede parterers opvækst har en betydning. I henhold til teorien vil børn, som vokser op i hjem med husspektakler, få normer og værdier, der gør, at de potentielt en dag selv er involverede i et husspektakel eller

kriminalitet (Akers, 2018, s. 81). Dette sker, ifølge Akers, da de normer og værdier et husspektakel skaber, er ugunstige for konform adfærd. Konform adfærd skal i dette tilfælde ses, som ikke at være involveret i husspektakler. Derudover observerer børn deres forældres handlinger, og de konsekvenser, som følger med handlingerne. Ifølge Akers så vil børnene imitere deres forældres handlinger, hvis den konsekvens, som fulgte med handlingen, ikke virkede slem nok (Akers, 2018, s. 83). Dette understreger vigtigheden i at sætte ind over for husspektakler, og vise børnene, at der er konsekvenser ved ens handlinger, samt at der er andre løsninger end husspektakler og vold.

Børnene er i nogle tilfælde også selv involveret i husspektaklet:

“Især hos dem med børn i puberteten, hvor de ikke lyttede til deres forældre, så kunne det finde på at blive til at få en lussing eller konflikt, en større konflikt i familien (...)” (socialrådgiver, Kommuneqarfik Sermersooq)

Her beskrives det, hvordan børnene, i forbindelse med husspektakler, ikke kun observerer, men også bliver en del af dem, og bliver udsat for vold af deres forældre. I Vive's undersøgelse *Alkohol og partnervold* har alle de mænd, som har været voldelige overfor deres partnere selv været udsat for vold som børn (Christensen, 2010, s. 30). Dette kan forklares ved brug af Robert Agnews *General Strain Theory*. Her kan volden i barndommen opfattes som et objektivi strain. Derudover kan volden i barndommen være med til at føre til kriminalitet, da denne strain medfører negative følelser og emotionalitet, lav social kontrol samt, at børnene, som tidligere nævnt, lærer af deres forældres handlinger (Agnew, 2018, s. 146-147). Det skal dog nævnes, at husspektakler og vold i hjemmet ikke altid, ifølge Agnew, vil føre til, at børnene senere i livet bliver kriminelle. Hvis ikke børnene opfatter, det at blive slået, som uretfærdigt eller, at det ikke sker ofte, så er der en sandsynlighed for, at dette strain ikke medfører, at børnene senere i livet selv er involveret i husspektakler eller kriminalitet (Agnew, 2018, s. 143).

8 Diskussion

I dette kapitel vil de væsentligste tematikker fra analysen blive diskuteret. Først og fremmest vil det blive gennemgået, hvilke forbedringer konceptet *Samtale i stedet for husspektakler* kunne have behov for. Her vil det bl.a. blive overvejet, hvordan man ville kunne sikre en bedre og mere ensartet implementering. Herudover vil begrebet husspektakler blive endeligt diskuteret, og det vil blive overvejet, hvorvidt der er et mere passende begreb. Afslutningsvis vil der blive lavet en diskussion af dette projekts forskningskriterier med fokus på reliabilitet samt intern- og ekstern validitet. Dermed vil det blive diskuteret på hvilke punkter specialet har en høj og lav pålidelighed, gyldighed og generaliserbarhed.

8.1 Forbedringer til konceptet

Projektets informanter havde flere bud på, hvordan konceptet kunne forbedres. Disse bud hænger på mange punkter sammen med de udfordringer, der har været med implementeringen. Gennem dette afsnit vil der blive diskuteret tre punkter som ideer til forbedringer af konceptet, og som dermed kunne have sikret en bedre implementering.

8.1.1 Ressourcer

Det første punkt er ressourcer. Som det var ekstra tydeligt i Tasiilaq, så spillede de manglende ressourcer ind i, hvordan konceptet var blevet implementeret eller manglen på samme (jf. afsnit 7.3). Dette understreger vigtigheden i at tilføje ressourcer til initiativer og koncepter, som man ønsker skal blive prioriteret. For de enkelte politistationer har det været svært, at finde tiden og meningen i at indføre et nyt koncept, når der ikke fulgte ressourcer med til det. Der kan argumenteres for, at dette specielt er svært, når politiet i forvejen føler, at de har travlt og mere presserende politifaglige opgaver at prioritere.

Dette er ikke ensbetydende med, at flere ressourcer vil sikre en bedre implementering. Derimod skal det stadig sikres, at de tilegnede ressourcer også vil blive brugt på konceptet. I implementeringsteoriene arbejder man med begreberne *Work-as-imagined* (WAI) og *Work-as-done* (WAD). WAI dækker over at koncepter og initiativer ofte bliver planlagt ud fra de perspektiver tilrettelæggeren selv har (Mogensen, 2022). WAD beskriver processen fra efter

den administrative planlægning er afsluttet, og hvad der sker, når konceptet kommer ud for at blive implementeret (Mogensen, 2022). Der må hermed argumenteres for, at der er sket en dissonans mellem WAI og WAD i dette koncept, idet dem, som har planlagt konceptet, har haft husspektakler højere placeret på deres prioriteringsliste end dem som har skulle implementere det. Dem, der har skulle implementere det, har haft behov for flere ressourcer til at kunne retfærdiggøre at bruge tiden på konceptet.

8.1.2 Retningslinjer og kontrol

Det andet punkt er bedre retningslinjer og mere kontrol med implementeringen af konceptet. Det kan diskuteres om de retningslinjer, der blev udsendt i forbindelse med opstarten af konceptet har været tilstrækkelige. Retningslinjerne har ikke nødvendigvis været utilstrækkelige, da konceptet jo er gennemført med nogenlunde samme metode i andre byer som i pilotprojekt-byen Sisimiut. Det kan dog argumenteres for, at de ikke har taget højde for de individuelle kriminalitets- og politifaglige problemer, som de andre byer har haft. Med andre ord kan der argumenteres for, at selvom retningslinjerne ikke var specifikke, så tog de heller ikke højde for de forskelle, der er mellem de grønlandske byer. Netop dette er en faldgrube i i WAI, hvor de nye initiativer og koncepter tager udgangspunkt i planlæggerens viden, og ikke i den viden og erfaring som andre involverede parter har adgang til (Mogensen, 2022). For konceptet *Samtale i stedet for husspektakler* kan det argumenteres for, at fejlen er sket ved pilotprojektet i Sisimiut. Sisimiut har haft og anset husspektakler, som en omfangsrig politiopgave, hvilket er et billede de resterende byer nødvendigvis ikke har delt.

En central koordinator for konceptet kunne også have gavnet implementeringen af konceptet. Dette ville have tilføjet en person, som regelmæssigt kunne samle op på, hvordan konceptet forløb i de enkelte byer. Hermed havde der også været en person, som tidligt i konceptets implementering, kunne have sat fokus på de forskelligartede måder, som konceptet er blevet implementeret på. Der kan her også argumenteres for, at denne koordinator kunne have mindsket den forskel, som der opstod mellem WAI og WAD. For at mindske denne forskel mest muligt skulle denne koordinator gerne stå uden for både planlægningen og den direkte implementeringen, da koordinatoren dermed hverken har planlæggeren eller politibetjentenes perspektiver.

8.1.3 Konceptets interesser

Det sidste punkts fokus er konceptets interesser. Herunder at samarbejdet med konceptets interesser skal sikres og flere interesser inddrages. Det skal først og fremmest nævnes, hvordan samarbejdspartnere skal kunne samarbejde, og søge de samme mål for at sikre et vellykket samarbejde.

I ovenstående kapitel er det flere gange blevet nævnt, hvordan implementeringen af konceptet *Samtale i stedet for husspektakler* er blevet udført på baggrund af det samarbejde, som der var mellem politiet og kommunen før konceptet blev igangsat. Dermed kan det argumenteres for, vigtigheden i at have et godt samarbejde med interessenterne før man påbegynder et nyt koncept eller initiativ. Det er ikke blevet gjort før konceptet *Samtale i stedet for husspektakler*, hvorfor konceptet i nogle byer, allerede her, har mødt udfordringer. Herunder anerkendes det dog, at det ikke altid er muligt at opretholde et samarbejde med kommunen, da disse, ligesom politiet, også oplever travlhed. Derimod kan det være relevant at inddrage flere interesser i konceptet:

“Fordi det handler ofte om, at der har været alkohol indblandet i de der husspektakler, så måske kunne behandlingsstederne også være med i det der tværfaglige samarbejde, således at det bliver nemmere for borgerne, at få en behandling.” (socialrådgiver, Kommuneqarfik Sermersooq)

Socialrådgiveren i Kommuneqarfik Sermersooq ser bl.a. behovet for at få inddraget Allorfik, som er et behandlingstilbud for afhængighed. Dette forekommer relevant i og med, at alkohol er spiller en så stor rolle i husspektaklerne (jf. afsnit 7.5). Derudover kan det argumenteres for, at dette vil optimere og/eller effektivisere processen, da borgerne, som er involveret i husspektakler, i nogle tilfælde alligevel skal henvises hertil. Dette var den samme begrundelse, som Grønlands Politi benyttede sig af, da kommunerne blev inddraget efter pilotprojektet i Sisimiut (Grønlands Politi, 2012, s. 5).

8.2 Begrebet “husspektakel”

Som nævnt i afsnittet *Definition af et husspektakel* så har der længe været en debat om, hvorvidt begrebet “husspektakel” er tidssvarende (jf. afsnit 3.1). Gennem analysen kom, der

ikke et klart svar på, om husspektakler er et dækkende begreb for det, der ligger bag denne form for anmeldelse til politiet. Der er dog noget, som tyder på, at der under husspektakler ofte er vold involveret:

“det bliver jo klart meldt ud, at det er vigtigt, at man ikke slår hinanden eller slår børn og/eller forældrene imellem hinanden (...)” (socialrådgiver, Kommuneqarfik Sermersooq)

Socialrådgiveren fra Socialforvaltningen i Kommuneqarfik Sermersooq beskriver gennem hele sit interview vold, når hun snakker om husspektakler. Det er hermed en formodning om, at husspektakler og vold er nært beslægtet. På den anden side så, som det også bliver nævnt i begrebsafklaringen, kan der også være en række andre grunde til, at noget bliver anmeldt som et husspektakel (jf. afsnit 3.1). Hvad begrebet husspektakel præcist dækker over ville dog kræve en længere gennemgang af politiets rapporter af de anmeldte husspektakler. Derudover så er husspektakler ikke et særligt belyst og undersøgt område inden for forskningen, hvorfor dette heller ikke kan bidrage i denne sammenhæng. Hos Grønlands Politi er der dog en klar opfattelse af, at hvis husspektakler ikke er vold i nære relationer, så kan det dog føre til det. Denne opfattelse var en af begrundelserne for at starte konceptet i første omgang (Grønlands Politi, 2012, s. 2). Derudover lægger begrebet og konceptet også op til, at der ofte er flere parter involveret i et husspektakel. I denne sammenhæng virker det derfor relevant at inddrage begrebet “gensidig vold”. Begrebet gensidig vold bliver beskrevet af Sarah Bøgelund Dokkedahl og Ask Elklit i deres studie *Undersøgelse af indbyrdes vold*. Gensidig vold defineres her som vold, der foregår indenfor den relation, som er parforholdet eller familien. Volden er gensidig, idet alle involverede parter, i et eller andet omfang, er udøvere af vold (Dokkedahl & Elklit, 2018, s. 4). Denne definition virker passende til at beskrive husspektakler, idet at, det ud fra konceptet og dette projekts empiri, virker til, at det sjældent kun er den ene involverede part, som er voldelig. Derimod kan der argumenteres for, at alle parterne udøver en form for vold mod hinanden. Denne vold kan både være fysisk og psykisk, og disse to, skal ifølge Dokkedahl og Elklit sidestilles, når der er tale om gensidig vold. Det er dermed ikke sagt, at der er ligevægt i den gensidige vold, men blot at alle parterne har vist voldelige tendenser i forholdet (Dokkedahl & Elklit, 2018, s. 4-5).

8.3 Forskningskriterier

Under udarbejdelse af analysen er det vigtigt at være opmærksom på de kriterier, som stilles til forskeren. Forskningskriterierne er opstillet og skal diskuteres for at sikre projektets pålidelighed og gyldighed. Disse forskningskriterier er: reliabilitet, intern og ekstern validitet (Kvale & Brinkmann, 2015: s. 317).

8.3.1 Reliabilitet

Reliabilitet omhandler, hvorvidt undersøgelsens resultater er pålidelige. En høj reliabilitet afhænger af, hvorvidt en undersøgelses resultater kan reproduceres af andre forskere (Kvale & Brinkmann, 2015: s. 318). Hvorvidt dette projekt har en høj eller lav reliabilitet afhænger dermed af om forskningsopbygningen og resultaterne er gentagelige. Da denne undersøgelse er et kvalitativt studie, hvor der er foretaget semistrukturerede interviews omkring Grønlands Politis koncept *Samtale i stedet for husspektakler*, så kan der argumenteres for, at undersøgelsen har en relativ høj reliabilitet. Denne høje reliabilitet afhænger af, at konceptet ikke bliver startet op igen med en anden implementeringsmetode, idet konceptet i så fald ville have ændret karakter. Hermed ville denne undersøgelse ikke kunne gentages med forventning om at få de samme resultater. For at sikre en nogenlunde høj reliabilitet er specialets metoder og tilgang blevet beskrevet i dybden, så de er så gennemskuelige som muligt (Kvale & Brinkmann, 2015, s. 318). Det kan ikke garanteres, at hvis en anden forsker skulle vælge at interviewe politibetjente i Grønland, at de dermed ville komme frem til præcis de samme resultater. Dette projekts resultater afhænger af de tre informanternes holdninger og erfaringer med konceptet, hvorfor tre andre informanter fra de selvsamme byer på nogle punkter kan have andre holdninger til konceptet. Grundet hyppig personaleudskiftning i Grønland kan der også opstå en situation, hvor det bliver svært at finde nogle med erfaringer med konceptet i de enkelte byer. Derudover er der, som beskrevet i projektets metodeafsnit, en risiko for, at projektets informanter ikke helt kan huske, hvordan konceptet blev implementeret i sin tid eller deres syn på implementering kan ændre sig med tiden, hvorfor de samme informanter kan have andre svar på projektets spørgsmål efter noget tid (jf. afsnit 6.5.1 - problematikker med retrospektivt perspektiv).

8.3.2 Intern validitet

Den interne validitet beskriver om forskningsdesignets struktur bygger på et korrekt grundlag, og om der fra empirien kan drages entydige konklusioner (de Vaus, 2001, s. 28). En høj intern validitet afhænger altså af, om det fænomen man har sat sig for at undersøge i et projekt, faktisk er det fænomen man ender med at undersøge. Hvorvidt dette projekt har en høj intern validitet kan diskuteres. Det at projektets fokus blev ændret fra at undersøge effekten af konceptet *Samtale i stedet for husspektakler* til, hvordan konceptet var blevet implementeret kan både tale for og imod en høj intern validitet. Det kan argumenteres for, at ændre undersøgelsens fokus har bidraget til at sikre en høj intern validitet, idet fokuset blev ændret netop med henblik på dette. Da implementeringen ikke var sket efter hensigten, så ville, der være en risiko for, at jeg ikke kunne undersøge effekten af konceptet, idet ændringer i antal anmeldte husspektakler og andre positive erfaringer i forbindelse hertil ikke ville kunne tilskrives konceptet. Ændringen af specialets fokus skaber dog også problemer i forhold til det at sikre en høj intern validitet i projektet. Dette opstår, da de to første interviews ikke er gennemført med en interviewguide, hvor fokuset var implementeringen af konceptet.

Derudover er der ved kvalitative studier den risiko, at forskerens forforståelse har en indflydelse på, hvad der bliver fokuseret på fra empirien. Der kan hermed blive undladt elementer fra empirien. Dette er forsøgt undgået ved medtage forskellige teorier, samt være åben for andre teoretiske perspektiver, som måtte opstå gennem interviewene (George & Bennett, 2004, s. 24).

8.3.3 Ekstern validitet

Det sidste forskningskriterie som skal diskuteres er ekstern validitet. Den eksterne validitet omhandler, hvorvidt en undersøgelses resultater kan være gældende og overføres til lignende situationer (Kvale & Brinkmann, 2015, s. 332). Dette projekt har sine udfordringer i forhold til den eksterne validitet, idet der her tages udgangspunkt i det kvalitative casestudie. Ifølge Antoft og Salomonsen er der få muligheder for at vurdere et kvalitativt casestudies resultater i en generel forstand, da disse studier har en lav ekstern validitet. Der bør derfor i kvalitative casestudier fokuseres på den analytiske generaliserbarhed (Antoft & Salomonsen, 2007, s. 49). Det vil være vanskeligt at generalisere dette projekts resultater ud til en bredere kontekst, idet det ville kræve et lignende koncept foretaget under lignende omstændigheder.

Derudover ville det have højnet generaliserbarheden, hvis der var blevet foretaget flere interviews med flere politibetjente i de andre grønlandske byer. Hermed ville det have været muligt at få et mere generelt billede af, hvordan konceptet er blevet implementeret.

Dette betyder dog ikke nødvendigvis, at dele af projektets resultater ikke kan generaliseres ud til og observeres i implementering af andre koncepter. Der kan argumenteres for, at tilpasningen til de lokale forhold, ikke er specielt for dette koncept, men derimod sker i alle koncepter, hvor det skal bredes ud over større geografiske områder, der alle har deres egne individuelle forhold.

9 Konklusion

Formålet med specialet var at besvare følgende problemformulering:

Hvordan er Grønlands Politis koncept "Samtale i stedet for husspektakler" blevet implementeret, og hvilke forklaringer kan der gives på, hvorfor husspektakler opstår?

For at gøre det mest overskueligt og grundet problemformulering samt analysens to-delte struktur, så vil denne konklusion også blive delt op i to dele.

Projektet undersøgelse viser, at implementeringen af Grønlands Politis koncept *Samtale i stedet for husspektakler* er foregået vidt forskelligt fra by til by. Grundet forskellen i kultur og kriminalitetsbilledet samt mangel på ressourcer og klare retningslinjer, så har det ikke altid været muligt for de enkelte politistationer at implementere konceptet som tiltænkt. I Tasiilaq har fokuset været ændret til selvmord frem for husspektakler, da det var her de oplevede, at deres ressourcer kunne blive bedst udnyttet. Derudover har der ikke fulgt ekstra ressourcer og rådgivning med konceptet, hvilket har besværliggjort det at finde tid og personale til at udføre samtalerne. Denne forskel bliver også tydelig i byer som Sisimiut, hvor personalet har prioriteret konceptet, og derfor selv har valgt at opsøge viden om, hvordan man bedst hjælper, de involverede i husspektakler, under samtalerne.

I henhold til problemformuleringens anden del kan det udledes, at der overordnet set er to grunde til, at husspektakler opstår. Den ene grund er alkohol, hvilket ifølge dette projekts informanter, er en faktor i stort set alle husspektakler. Alkoholen påvirker bl.a. ens sindsstemning, kritiske sans samt impulsivitet og aggressivitet, hvilket alle kan give en forklaring på, hvorfor husspektakler opstår. Den anden grund er opvæksten. Her har det, både i henhold til projektet empiri og teori, en betydning, hvorvidt man gennem ens opvækst er blevet udsat for vold eller om man selv er opvokset med at ens forældre gentagne gange, har været involveret i husspektakler.

Afslutningsvis kan det hermed konkluderes, at implementeringen af Grønlands Politis

koncept *Samtale i stedet for husspektakler* i stor grad afhang af de kulturelle forskelle der er fra by til by, hvilket har gjort at implementeringen ikke altid har fulgt de udsendte retningslinjer. Dette understreger vigtigheden i, at det under koncepters udviklingsfase skal ses ud over ens egen viden, og tages højde for den viden og erfaring dem, der skal implementere konceptet har. Samtidig kan det konkluderes, at de mest udbredte forklaringer på, hvorfor husspektakler opstår er hvis de involverede har indtaget alkohol, og hvilken opvækst de involverede har haft. Grundet at vold ofte indgår i husspektakler foreslås begrebet "gensidig vold" som et alternativ til begrebet "husspektakel".

Litteraturliste

- Agnew, R. S. (2018). Pressured Into Crime: General Strain Theory i Cullen, F., Agnew, R. & Wilcox, P. (red.), *Criminological Theory: Past to Present* (s. 140-149). Oxford: Oxford University Press.
- Akers, R. L. (2018). A Social Learning Theory of Crime i Cullen, F., Agnew, R. & Wilcox, P. (red.), *Criminological Theory: Past to Present* (s. 79-92). Oxford: Oxford University Press.
- Antoft, R. & Salomonsen, H. H. (2007). Det kvalitative casestudium - introduktion til en forskningsstrategi i Antoft, R., Jacobsen, M. H., Jørgensen, A & Kristiansen, S. (red.) *Håndværker & Horisonter – Tradition og nytænkning i kvalitativ metode*. Odense: Syddansk Universitetsforlag.
- Bagge, P. V., Dehnhardt, K. L. & Sohn, O. (2009). *B16 Forslag til folketingsbeslutning om politiets brug af begrebet husspektakler*. Fremsat d. 22-10-2009. Tilgængelig via: <https://www.retsinformation.dk/eli/ft/20091BB00016> sidst besøgt d. 15-04-2022
- Becker, U. & Nielsen, A. S. (2022). *Alkoholens virkninger*. sundhed.dk. Sidst opdateret 14-03-2022. Tilgængelig via: <https://www.sundhed.dk/borger/patienthaandbogen/psyke/sygdomme/alkohol/alkoholens-virkninger/> sidst besøgt d. 02-08-2022
- Billson, J. M. (2006). Shifting gender regimes: The complexities of domestic violence among Canada's Inuit. *Inuit Studies*, 30(1), 69-88.
- Brinkmann, S. & Tanggaard, L. (2015). Kvalitative metoder, tilgange og perspektiver: En introduktion i Brinkmann, S. & Tanggaard, L. (red.), *Kvalitative metoder - En grundbog* (s. 13-20). København: Hans Reitzels Forlag.
- Christensen, E. (2010). *Alkoholproblemer og partnervold*. København: SFI - Det Nationale Forskningscenter for Velfærd. Tilgængelig via: <https://www.vive.dk/media/pure/4359/273063> sidst besøgt d. 04-07-2022
- Dahl-Jensen, S. (2017). *Kommunefogder som en del af politiet i Grønland*. Stenløse

Politihistorisk forening.

<https://www.politihistoriskforening.dk/wp-content/uploads/2017/04/kommunefogeder-som-del-af-politiet-i-groenland.pdf> sidst besøgt d. 04-03 2022

Danneskiold-Samsøe, S., Mørck, Y. & Sørensen, B. W. (2011). Konklusioner med anbefalinger i 'Familien betyder alt' Vold mod kvinder i etniske minoritetsfamilier (s. 386-406). Vedbæk: Frydenlund. Tilgængelig via:

<https://viden.sl.dk/media/7746/familien-betyder-alt.pdf> senest besøgt d. 23-05-2022

de Vaus, D. (2001). *Research Design in Social Research*. Thousand Oaks: Sage Publications.

Dokkedahl, S. B. & Elklit A. (2018). *Undersøgelse af indbyrdes vold*. Odense: Nationalt Videnscenter for Psykotraumalogi, Institut for psykologi, Syddansk Universitet.

Tilgængelig via:

<https://www.ft.dk/samling/20171/almDEL/liu/spm/53/svar/1501710/1919930.pdf> senest besøgt d. 01-08-2022

Friis, C. M. E. (2020). *Vold i Tasiilaq: Kortlægning af karakteristika ved vold i Tasiilaq*. Nuuk: Grønlands Politi, Kriminalpræventiv afdeling.

ft.dk (2009). *B 16 Forslag til folketingsbeslutning om politiets brug af begrebet husspektakeler, 1. behandling*. Tilgængelig via:

<https://www.ft.dk/samling/20091/beslutningsforslag/B16/BEH1-19/forhandling.htm#tE938EC74786F4740AEF33CB26067233Btab1> sidst besøgt d. 15-05-2022

George, A. L. & Bennett, A. (2004). *Casestudies and Theory Development in Social Sciences*.

Cambridge: Belfer Center of Science and International Affairs. Tilgængelig via:

<https://books.google.dk/books?hl=da&lr=&id=JEGzE6ExN-gC&oi=fnd&pg=PR9&dq=george+and+bennett+2005+case+study&ots=HL7i02m2Xs&sig=#v=onepage&q=george%20and%20bennett%202005%20case%20study&f=false> senest besøgt d. 06-08-2022

Grønlands Politi (2009). *Politiet i Grønland – Årsstatistik 2009*. Hentet d. 09-03-2022.

Tilgængelig via:

<https://politi.gl/-/media/mediefiler/gl/dokumenter/årsstatistik-2009.pdf>

Grønlands Politi (2010). *Politiet i Grønland – Årsstatistik 2010*. Hentet d. 09-03-2022.

Tilgængelig via:

<https://politi.gl/-/media/mediefiler/gl/dokumenter/aarsstatistik2010.pdf>

Grønlands Politi (2011). *Politiet i Grønland – Årsstatistik 2011*. Hentet d. 09-03-2022.

Tilgængelig via:

<https://politi.gl/-/media/mediefiler/gl/dokumenter/aarsstatistik2011.pdf>

Grønlands Politi (2012a). *Samtale i stedet for husspektakler*. Nuuk: Grønlands Politi.

Grønlands Politi (2012b). *Politiet i Grønland – Årsstatistik 2012*. Hentet d. 09-03-2022.

Tilgængelig via:

<https://politi.gl/-/media/mediefiler/gl/dokumenter/aarsstatistik2012.pdf>

Grønlands Politi (2018). *Årsstatistik 2018 – Grønlands Politi*. Hentet d. 09-03-2022.

Tilgængelig via:

<https://politi.gl/-/media/mediefiler/gl/dokumenter/aarsstatistik-2018.pdf>

Grønlands Politi (2020). *Årsstatistik 2020 – Grønlands Politi*. Hentet d. 23-02-2022.

Tilgængelig via:

<https://politi.gl/-/media/mediefiler/gl/dokumenter/word/aarsstatistik-2020.pdf>

Grønlands Politi (2021). *Årsstatistik 2021 - Grønlands Politi*. Hentet d. 23-02-2022. Tilgængelig

via:

<https://politi.gl/-/media/mediefiler/gl/dokumenter/aarsstatistik-2021-groenlands-politi.pdf>

Henricson, I. (2004). *Politiret*. København: Jurist- og økonomiforlaget.

Højberg, H. (2018). Hermeneutik i Fuglsang, L., Olsen, P.B., Rasborg, K. (red.) *Videnskabsteori i samfundsvidenskaberne*. København: Samfundslitteratur.

Jacobsen, M. H. & Kristiansen, S. (2001). *Farligt feltarbejde*. Aalborg: Aalborg Universitetsforlag.

Kristiansen, S. & Krogstrup, H. K. (1999). *Deltagende observation*. København: Hans Reitzels Forlag.

Kvale, S. & Brinkmann, S. (2015). *Interview - det kvalitative forskningsinterview som håndværk*. København: Hans Reitzels Forlag.

Layder, D. (1998). Towards Adaptive Theory. *Sociological Practice* (s. 132-172). Thousand Oaks: SAGE Publications.

Lokk.dk (2022). *Definitioner*. Tilgængelig via:

<https://www.lokk.dk/viden-om-vold/hvad-er-vold/definitioner/>

Mogensen, C. R. (2022). *Implementering: Sådan styrker du sammenhæng mellem forestilling og virkelighed*. Rambøll. Tilgængelig via.

<https://dk.ramboll.com/medier/artikler/implementering-sammenhaengen-mellem-forestilling-og-virkelighed> sidst besøgt d. 31-07-2022

Morash, M. (1999). A Consideration of Gender in Relation to Social Learning and Social Structure: A General Theory of Crime and Deviance. *Theoretical Criminology*. 3(4), 451-462.

Noaks, L. & Wincup, E. (2009). Ethical Dimensions of Qualitative Research in Criminology i *Criminological Research: Understanding Qualitative Methods*. Thousand Oaks: SAGE Publications.

Ordnet.dk (2022). *Husspektakler*.

<https://ordnet.dk/ddo/ordbog?query=husspektakler>

Perry, K. A. & Arnfjord S. (2019). Der er langt fra Nuuk til Tasiilaq - perspektiver på socialt arbejde på distancen. *Tidskriftet Grønland*, (4/2019), 263-271. Tilgængelig via:

<https://uni.gl/media/5495576/tg-4-2019-perry-og-arnfjord.pdf>

Poulsen, B. K. (2011). Alkoholens historie i Grønland: En historie om påbud, forbud og forskelsbehandling i *Grønlandsk kultur- og samfundsforskning 2010-12*. Nuuk: Ilimatusafik/Forlaget Atuagkat

Retsplejelov for Grønland (2016). Lov nr. 1581 af 16. december 2016.

Skole-foraeldre.dk (2022). Konflikttrappen. Tilgængelig via:

<https://www.skole-foraeldre.dk/artikel/konflikttrappen> sidst besøgt: d. 04-08 2022

Sørensen, B.W. (1997). NÅR KULTUREN GÅR I KROPPEN: "Halve grønlændere" som begreb og fænomen. *Tidsskriftet antropologi*, (35-36), 243-259.

Sørensen, B. W. (1999). Alkohol i Grønland: Problemorienteret forskning og lokal drikkekultur. *Tidsskriftet antropologi*, 39, 137-154.

Åkerström, M., & Wästerfors, D. (2018). Kvalitative interviews - Praktiske råd og analytiske muligheder i M. H. Jacobsen (red.), *Metoder i Kriminologien* (s. 141-171). København: Hans Reitzels Forlag.